

הכנסת

הכנסת העשרים-וחמש
מושב ראשון

פרוטוקול מס' 65
מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
יום חמישי, כ"ט בניסן התשפ"ג (20 באפריל 2023), שעה 16:00

סדר היום:

פרק ט' (מיסים), רק סעיפים 45-47 מתוך הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2023 ו-2024), התשפ"ג-2023

נכחו:

חברי הוועדה:

שמחה רוטמן – היו"ר
גלעד קריב – מ"מ היו"ר

מוזמנים:

- רינת ברנדל
- עו"ד במחלקה המשפטית, הרשות להגנת הפרטיות, משרד המשפטים
- אלעד סלומיאנסקי
- עו"ד משפט כלכלי ייעוץ וחקיקה, משרד המשפטים
- אסי מסינג
- היועץ המשפטי של משרד האוצר, משרד האוצר
- אביגיל פלג
- מתמחה בלשכה המשפטית, משרד האוצר
- ערן יעקב
- מנהל רשות המיסים
- אפרת ריץ
- עוזרת ראשית ליועץ המשפטי, רשות המיסים
- רובי בוטבול
- סמנכ"ל מ"ה, רשות המיסים
- נדב נגר
- מנהל אגף בכיר מקצועית, רשות המיסים
- אורית שרייבר
- מנהלת מערך חקיקה, רשות לניירות ערך
- יורם מועלמי
- יושב ראש מפלגת העצמאים החדשים
- רונן סולומון
- סמנכ"ל איגוד לשכות המסחר
- ישראלה מני
- סמנכ"ל כלכלה, איגוד לשכות המסחר
- לבנת קופרשטיין-דאש
- יועצת משפטית, איגוד הבנקים בישראל
- תימור בלן
- עו"ד, איגוד הבנקים בישראל
- רונן ניסים
- עוזר ליועצת המשפטית, בנק ישראל
- לוטס בכר
- מנהלת קשרי ממשל ורגולציה בנק הפועלים, בנקים
- ישעיהו שטראוס
- מנהל תחום יעוץ משפטי - בנק הפועלים, בנקים
- ירון אליאס
- יועץ משפטי, איגוד חברות הביטוח
- אורית עמית
- סמנכ"לית רגולציה, התאחדות המלאכה והתעשייה
- מיטל פרי
- מנהלת קשרי ממשל, התאחדות המלאכה והתעשייה
- פרופ' אברהם ארליך
- מנהלת קשרי ממשל, התאחדות המלאכה והתעשייה
- עודד אופק
- איגוד הברוקרים בבורסה לניירות ערך
- נמרוד ספיר
- מנכ"ל איגוד בתי ההשקעות
- יצחק אברהם
- עו"ד, איגוד בתי השקעות
- הגר יהב
- מנכ"לית נשיאות המגזר העסקי

ייעוץ משפטי:

אלעזר שטרן

מנהלת הוועדה:
איל קופמן

רישום פרלמנטרי:
רעות חביב, חבר תרגומים

רשימת הנוכחים על תואריהם מבוססת על המידע שהוזן במערכת המוזמנים הממוחשבת. ייתכנו אי-דיוקים והשמטות.

פרק ט' (מיסים), רק סעיפים 45-47 מתוך הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2023 ו-2024), התשפ"ג-2023, מ/1612

היו"ר שמחה רוטמן:

שלום וברכה, אנחנו פותחים את הדיון בעניין מיסים, נתונים פיננסיים, סעיפים 45-57 מתוך הצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2023-2024), התשפ"ג-2023. ברוכים הבאים לנוכחים. יש פה רבים. ברוכים הבאים. מי יציג לנו את ההצעה? את הרציונליים? את מה מבקשים?

ערן יעקב:

טוב, אז קודם כל, שלום ואחר הצהריים טובים. אני חייב להגיד שאני הרבה זמן כבר לא נכחתי בוועדות. אני ערן יעקב, מנהל רשות המיסים. שלום לכולם, ואחר הצהריים טובים. אז אני מאוד שמח פה, וגם אפילו נרגש במעט. אני אומר שבאמת הרבה זמן לא נכחתי בוועדות. פעם הייתי לקוח ותיק פה. הסיבה שבגללה אני מוצא לנכון לבוא לפה ולנסות, לפחות בהתחלה, להסביר גם את התכלית וגם את המשמעות, ולמה אנחנו ומה המשמעות של דרישה של רשות המיסים, שמבקשת מידע ממוסדות פיננסיים, מצד שלישי לכאורה, שגם ככה חלק גדול מהמידע נמצא אצלנו, מחויב בדיווח. אם זה בדו"חות ואם זה בדרכים אחרות. וודאי שמדובר בלקוחות עסקיים. אז אנחנו, אני אגיד כמה דברים.

תראו, אנחנו בעידן שבו העולם עבר תהפוכות רבות. אנחנו בעולם של מהפכה תעשייתית רביעית, שמידע זה אחד מהכלים כדי להתמודד עם תופעות בלתי רצויות. ואנחנו, כמו רשויות אחרות, בעולם שבו הפשיעה, אי תשלומי המס, כאלה שבוחרים לא לשלם מס, או לפעמים לא לעבוד כחוק או לצד החוק, מאוד מאוד מתפתחים ומתחכמים. הכלים הדיגיטליים, העולם, כמו שהוא מתפתח גם, מאפשר לא מעט ומקשה לא מעט על גופי האכיפה, בצורה מאוד משמעותית. וככל שלא יינתנו כלים לגופי האכיפה, בעניין הזה רשות המיסים, בינינו יהיה לנו קשה מאוד להמשיך ולהתמודד בצורה טובה, עם העולם המתפתח. הדרך לעשות את זה, ככל שאנחנו רוצים, מצד אחד כמה שפחות להפריע לאנשים, לעוסקים בכוחות שלנו. אנחנו רוצים כמה שפחות לדרוש מהם. אנחנו מאמינים בתפיסתנו, שמס צריך לקרות מעצמו. אנחנו צריכים להגיע לכאלה שבוחרים לא לשלם מס, אבל להיות כמה שיותר מדויקים, ולהפריע כמה שפחות לאנשים הנורמטיביים. זה פעם אחת.

דבר שני, אנחנו מאמינים שבעולם של היום, שבו המידע מאפשר, ובעבר זה לא היה, באמצעות כלים, ואנחנו ראינו את זה גם בסעיף 141(א), שניתנה לנו היכולות מול "ציינטיים", וראינו את זה גם במקומות אחרים. כשיש לנו מידע, ראינו את זה ב-CRS, שאנחנו מקבלים מידע כמעט מ-90 מדינות על אזרחי מדינת ישראל. כן. מעבירים לנו 2 מיליון, כן. אזרחי מדינת ישראל, שאנחנו מקבלים בגינם את המידע, שנמצאים בבנקים זרים בעולם. אז לפעמים זה קצת מצחיק שדווקא על כאלה שנמצאים מעבר לים, אזרחים שלנו, מבנקים זרים אנחנו מקבלים, ומה שקורה פה פחות נגיש לנו. אגב, בהצלחה רבה, כי מאז, ולצד זה אני אומר את זה, מאז קבלת המידע גילינו שיש כ-5 מיליארד, כן, בכמעט 680 חשבונות, אם אני לא טועה, או משהו כזה, אל תתפסו אותי על המספר בדיוק, שלא דווח. לא כסף קטן. ומתוך זה אני יכול להגיד שאפילו סכום של מיליארד ומאתיים, יותר ממיליארד מאתיים תיקים שהועברו לטיפול, תיקים שהועברו למחלקות חקירות. זה אומר שהיה שם עניין פלילי. אז לא מדובר בכסף קטן.

אגב, בדבר זה לא היה קורה לעולם, אולי היה קורה במשורה ואולי מהתיישנויות אין סופיות, אם לא היה את הדיווח הבנקאי, שהגיע בעקבות אמנה שחייבה כמעט את כל העולם הנאור, לתת ולהעביר מידע או לחלוק מידע בין מדינות. ככה אנחנו עושים לגבי אזרחים זרים שנמצאים במדינת ישראל, ומעבירים אותם גם אנחנו למדינות האחרות. אז זו דוגמה קטנה למשהו שקורה. כלומר, תמיד שאולים אותנו איך אתם יודעים ומה אתם אומרים. אז זה דבר אחד. דבר שני שאני רוצה להגיד, שהוא מאוד חשוב ובא לנגד עינינו, ואני יודע שגם ליו"ר הוועדה זה מאוד חשוב, וגם אנחנו, זה לא נעלם מעינינו, שבסוף אנחנו צריכים לאזן בין עולם של שמירה על פרטיות, וזה ברור לנו ומובן לנו, לבין הצורך שלנו לבצע אכיפה לטובת אזרחי מדינת ישראל. כי בסופו של יום, המס הזה, שהוא בחוק, וכדי לאכוף, וכדי לגרום לכך שהשוויון, ושלא תהיה בררנות, שאנחנו נוכל להגיע לכאלה שבוחרים להתחכם, צריך לתת לנו כלים.

אז אם לפני 10 ו-15 שנה, אתם יודעים שהמידע היה, היינו צריכים לבוא עם מידע ספציפי וללכת לבנקאות, ולקבל את הכל בניירות, העולם השתנה. והוא השתנה ככה שהוא מאפשר היום בצורה יותר חכמה, ורשות המיסים עושה את זה, דרך אגב. היא מנטרת היום דרך הרשתות כל מיני מקומות אחרים. יש לה הרבה מידע, והיא הרבה שימוש בצורה מתוחכמת, ומנסה כמה שיותר לזקק אותו לתת כלים. חלק מתפיסתה, הוא לשים את הלקוח במרכז. כמה שפחות להטריד אותו. כי כשאין מידע מדויק, אז אני צריך

ללכת במסות, והרבה פעמים אני מגיע לאנשים, שלא עוול בכפם. ואנחנו לא רוצים. אנחנו רוצים להיות יותר מדויקים. אנחנו רוצים לאפשר לנו את הכלים כדי להגיע לאלה, ולאסוף את המידע שמאפשר לנו. צריך לזכור, רשות המיסים, יש לנו חובת סודיות. בושנה, אגב, מגופיפס אחרים בעולם. היום, אתם יודעים שהמידע נמצא בהרבה מקומות. והא נמצא ברשויות, הוא נמצא בגופים שאין להם שום אחריות סודיות. הם נמצאים, מידע אישי, אצל גופים שאני לא רוצה להגיד לכם. אם אני אגיד פה, לא יודע, 3 פעמים שאני רוצה לנסוע לטיול, אז אני אקבל איזה דיל. משהו פה קרוב, ליוון או קפריסין, כי אני עובד מדינה. משהו אחר יקבל לקאריביים, אני יודע. יש פה הרבה אנשים שיקבלו לקאריביים. אני אקבל לקפריסין.

אני לא צריך לספר לכם ולהגיד לכם שהעולם משתנה. ולצורך השינויים האלה, העולמיים, שקורים, והצורך הוא, בסופו של יום, גם לשמר את עניין הפרטיות. לכן, באנו ואמרנו, ראשית, אנחנו רוצים את החשבונות העסקיים. עכשיו תשאלו אותנו, רגע, מה זאת אומרת עסקיים. אז קודם כל, עסקיים, גם היום, צריך לדווח. מדווחים בדו"ח, נותנים. אבל בחרנו לא לבקש דו"ח מכל 9 מיליון אזרחי מדינת ישראל, ובחרנו לא להטריד את אזרחי מדינת ישראל, בחרנו וחשבנו, כמו שעושים, כמו שממליץ ה-OECD, כמו במקומות אחרים בעולם, עם קריטריונים נכונים, בחרנו לפעול מול צדדים שלישיים, שגם היום מעבירים את המידע. הפלא ופלא. אפילו הסולקים, הסולקים, במבט 411 של בנק ישראל, גם הסולקים, מי שנותן או מעביר בביט או בדברים אחרים, אומר שהם בסדר, אני מאשר שזה יעבור גם לצד שלישי. איזה צד, לא יודע. לסולקים ואחרים. מאפשרים. לא רשות המיסים, לא גוף עם חובת סודיות, לא גוף שאמון על אכיפה, לא גוף שבסוף צריך לדאוג למעל מ-90 אחוזים מתקציב המדינה, לא גוף שבסופו של יום, מי שלא משלם מס בחוק פוגע בשוויון, בתחרותיות, באזרחים, אני לא צריך להגיד לכם במה. לא. גופים אחרים. ושלא נדבר על גופים עסקיים שאוספים מידע אין סופי.

אתם יודעים, אני, מתווכחים איתי על לתת את המידע, כן מידע, לא מידע, כרטיסי אשראי, לא כרטיסי אשראי. תיכנסו לרשתות, ותמצאו לא פעם מידע פרטי של אנשים, של כרטיסי אשראי. איך זה מגיע, אלוהים יודע כן, כן. לא באופן חוקי, אבל מגיע.

היו"ר שמחה רוטמן:

אני יכול, מותר לי לקטוע קצת?

ערן יעקב:

הנה, אני מסיים.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, לא בגלל האורך, מצד קו הטיעון.

ערן יעקב:

לא, זה לא טיעון. אני אומר - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

אני חייב לומר שאני קצת מזועזע. אני אגיד לך למה.

ערן יעקב:

זו הקדמה.

גלעד קריב (העבודה):

שיירשם לפרוטוקול מה שאתה אומר. זה חשוב.

היו"ר שמחה רוטמן:

כל מה שאני אומר נרשם בפרוטוקול. תקשיב עד הסוף.

גלעד קריב (העבודה):

ואני רוצה לציין שזו הפעם הראשונה ב-4 חודשים, שהוא מזועזע. כי עד עכשיו אנחנו היינו מזועזעים - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, לא. אני הייתי מזועזע הרבה מאוד, אבל זו פעם ראשונה - - -

גלעד קריב (העבודה):

לא אמרתי ממה.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, לא. זו פעם ראשונה שאני מזועזע ממישהו שהוא לא חבר אופוזיציה. לזה התכוונתי.

גלעד קריב (העבודה):

בסדר גמור.

היו"ר שמחה רוטמן:

קו הטיעון בעיני, הוא מאוד מאוד בעייתי, כי "גוגל" יודעת כל מה שאני מחפשת בגוגל, ואני יכול לחיות עם זה ברמה כזו או אחרת, או שטוב לי או שלא, ויש לי גם את האופציה להימנע מזה, והם לא יכולים להשתמש במידע הזה כדי להכניס אותי לכלא או כדי להזמין אותי לחקירה. מה שלא היה אומר, שהייתי רוצה שמשטרת ישראל תדע כל מה שאני מחפש בגוגל, או שאני מחפש בגוגל משהו בעייתי, משטרת ישראל הכל בסדר. ההשוואה, לכן אני אומר, אני יכול לסמוך או להתעצב על כך שמידע מועבר לגופים פרטיים כאלה ואחרים, או שאני שומר על הפרטיות שלי. אינטרס שלי מול המדינה, דווקא בגלל שלמדינה יש כלי אכיפה וסנקציות, ופה ושם, מעבר אפילו לשאלת אינטרס הפרטיות. אני יכול לוותר על אינטרס הפרטיות שלי לאלף גופים, אני לא מוכן לוותר עליו לטובת המדינה. זה לא הנמקה, זו הנמקה הפוכה. כלומר, כשאתה אומר לי שגופים אחרים מקבלים והמדינה לא, אני אומר אוקיי בסדר, אבל אתה המדינה, אני אמור לחשוש עליך הרבה יותר ולדאוג ממך הרבה יותר. והמידע שנמצא אצלך, אתה גם, יש לך כלים לאסוף עוד הרבה מאוד מידע, שבמקומות אחרים, לכל אחד יש אינטרס מאוד גדול לשמור על המידע, שלא ילך אליכם. כי זה הנכס הכי יקר שלו. פה, אני הנכס הכי יקר שלך.

ערן יעקב:

א', אני לא חולק עליך. רק מה שרציתי לתת בדוגמא הזאת, שאופן טרגוט שקורה היום, שאני לא בכלל רוצה שמישהו יטרגט אותי, והוא קורא רק כי חיפשתי מידע או רק כי אמרתי משהו, ומישהו החליט, לא בידעתי, לא לבקשתי, לטרגט אותי. לא ביקשתי את זה. ממש לא. נהפוך הוא. ממש לא.

היו"ר שמחה רוטמן:

כשמי שמטרגט אותך יוכל להכניס אותך לכלא, נדבר.

ערן יעקב:

אז רגע. אז אני לא בטוח, לפעמים. אבל, מי שמכניס לכלא מכנסי רק אם עשית עבירה. ומי שמטרגט אותי, יודע דברים - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

סליחה, אתה יודע מה, כשמי שיטרגט אותך יוכל להזמין אותך לחקירה. כשמי שמטרגט אותך יוכל לגרום לך לאובדן יום עבודה. כשמי שמטרגט אותך יוכל לגרום לך לשלם לעורך דין או לרואה חשבון, ולהפך את חשש השווא של הטרגוט. לא צריך ללכת עד הסוף. אפשר ללכת על השלב הכי ראשון. כשמי שמטרגט אותך יוכל לשלוח לך מכתב בדואר רשום שמפחיד אותך, אפילו ברמה הזאת.

ערו יעקב:

אבל לאותו אחד, שגם היום כבר עושה את זה לא פעם, זה לכאלה שחזקה על אותו שעבר על החוק. חזרה על אותו אחד - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

לא. לא.

ערו יעקב:

רגע.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, איפה יש חזקה כזאת?

ערו יעקב:

לא, אני אומר שאנחנו, אני אומר שרשות המיסים, בסדר?

היו"ר שמחה רוטמן:

לכן, אמרתי לך, תעשה לי טובה ותרד מקו הטיעון הזה, כי קשה לי איתו.

ערו יעקב:

טוב, אז כל מה שאני עושה - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

סתם כטובה אישית.

ערו יעקב:

כל מה שאני מנסה להגיד, שכבר היום גם באמצעי התשלום וגם בחלק מהמקורות. לגבי מידע שהאזרח הרבה פעמים בוחר לתת אותו, והוא נותן אותו, לדוגמא באפליקציות בהגדרה הוא אומר שהוא מוכן שזה יעבור לצד שלישי. הוא אומר, כן? האזרח. הוא מוכן.

היו"ר שמחה רוטמן:

אז אם זה מוכן, אז אתה לא צריך הצעת חוק.

ערו יעקב:

לא, רגע, רגע, רגע. אבל כדי - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

אני מוכן. קיבלת שכל אדם שיחתום שהוא מוכן שהמידע יעבור לרשות המיסים, הוא יקבל - - -

ערו יעקב:

לא, אבל, רגע, זה טיעון אליך. אני, כגוף ממשלתי מדינתי, צריך סמכות כדי שאני אוכל לקבל.

היו"ר שמחה רוטמן:

אה, יפה. עכשיו נשאלת השאלה למה אתה צריך סמכות וגוף פרטי לא, ואת התשובה נתתי.

ערן יעקב:

אז הנה, עכשיו אני מסביר. לא גוף פרטי. אז אמרתי שלראיה כל מה שאני רוצה לטעון ולהגיד, שבעולם שבו, כשאנחנו מבקשים מידע לעולם המידע העסקי, על חשבונות עסקיים, או מי שמתחפש לחשבונות עסקיים, כן? גם את זה צריך להגיד. או שבוחר לחפש את עצמו לחשבון עסקי, זה יכול לבוא עד עולם פרטי, אבל וודאי שהוא עסקי, כי הבנק וודאי יודע שהוא עסקי. וככה, והוא מחויב לפי ההנחיות של אותו 411, לבדוק שהוא חשבון עסקי, וזה גם ביקש ממנו לפקח על הבנקים. אז ככל שיש מקרים כאלה, כן, אני יכול לקרוא את זה, אני יכול להקריא.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, את הזיהוי של חשבון עסקי, יש חובה?

ערן יעקב:

לא, אני יכול להקריא מה מבקשים מהם. קראתי את זה בבוקר.

אלעזר שטרן:

זה על אחריות של המקפח על הבנקים בכל הנושא של - - -

ערן יעקב:

בסדר, רק אני אומר.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא. של הלבנת הון, אבל של זיהוי חשבון כחשבון עסקי.

אלעזר שטרן:

יש באופן כלל הכרת הלקוח, שצריך לדעת מה מטרת החשבון.

היו"ר שמחה רוטמן:

נכון. לטובת חוק איסור הלבנת הון.

ערן יעקב:

לא, רק מה שאני רוצה להגיד - - -

אלעזר שטרן:

מה מטרת ניהול החשבון.

היו"ר שמחה רוטמן:

שנייה, וזה למטרת חוק איסור הלבנת הון. עקרונית, הוא לא אמור לדעת. בלי חוק איסור הלבנת הון, הבנק לא אמור לדעת אם החשבון שלי הוא עסקי או פרטי. אלא אם נורא בא לו. אלא אם כן אני מפספס משהו.

ערן יעקב:

לא. כל מה שאני מנסה להגיד, שבסוף, בצד הבנקאי, במרבית המקרים הם יודעים אם החשבון הוא עסקי או לא עסקי. זה כל מה שרציתי להגיד, בסדר? זה כל מה שרציתי להגיד. לא משנה אם זה לפי איזו תבנית כזו או אחרת, או לפי ידיעה שהלקוח אומר, או לפי זה שהבנק שואל כי הוא צריך לשאול, או לפי כל סיבה אחרת. זה כל מה שרציתי להגיד. עובדתית, בסדר? זו עובדה. כי הם נדרשים לכך. הנה אני גם

יכול להקריא לכם אם אתם רוצים. אתה צודק שזה הלבנת הון; "נדרש תאגיד בנקאי בעת מתן שירות תשלום, בין היתר לרשום את שירותי השתלום ניתנים למטרה עסקית או למטרה שאינה עסקית, ולנטר פעילות זאת". בסדר? אז אני אומר, אז בסופו של יום, אגב, אני לא יודע מה המחויבות, אז כל מה שאני רוצה להגיד זה שיש גוף שכנראה יודע במרבית המקרים אם זה עסקי או לא עסקי, והוא נדרש לכך לא משנה לאיזו מטרה.

היו"ר שמחה רוטמן:

כן.

ערן יעקב:

אז זה דבר אחד. דבר שני שאני רוצה להגיד, עכשיו אני רוצה להגיע לתכלית ולמטרה. אז בסוף, הדרישה שלנו היא קודם כל באמת הדרישה הראשונה, היא לחשבונות, ככל שמדובר בחשבון עסקי או מי שמתחפש לעסקי או לפחות שיש לו את המאפיינים של חשבון עסקי, שבעניין הפרטיות ששאלתם, אז כן. בעניין הזה אנחנו חושבים, נכון שיש פה נגיעה. בסוף, המטרה היא מאזנת והיא למטרה ראויה בעינינו. כי ממילא עוסק שיש לו חשבון עסקי אמור לדווח לרשות המיסים. בהגדרה. הוא אמור לדווח על פעילותיו, על עיסוקיו. בהגדרה. הצורך שלנו, כדי לאפשר לנו רמת אכיפה טובה יותר, שנוכל בצורה יותר טובה להכווין את פעילותינו כך שנוכל להיות יותר ממוקדים באלה שבהסתברות יותר גדולה יש סיכוי שהם עוברים על החוק, שהם לא משלמים מס כחוק. וכדי להיות פחות עם כאלה שעובדים, ואין לנו שום בעיה איתם, אז אנחנו חושבים ויודעים בידיעה, לראיה נתתי לכם את הדוגמא של ה-CRS, ויש דוגמאות אחרות, שהדבר הזה מאפשר לנו לעבוד בצורה יותר טובה.

היו"ר שמחה רוטמן:

מה זה ה-CRS?

ערן יעקב:

CRS זה אמנה של חילופי מידע בין מדינות, שאנחנו עושים את זה כמו שמדינות אחרות עושות, בהעברת מידע בנקאי, שעובר בין מדינות העולם. כמו שאמרת, אני קיבלתי, יש לי שני מיליון חשבונות של אזרחי מדינת ישראל, שהם מעבר לים.

היו"ר שמחה רוטמן:

מה ההסמכה לזה?

ערן יעקב:

אמנה. וחוק. זה חוק.

היו"ר שמחה רוטמן:

חוק של להעביר מידע.

ערן יעקב:

לי, להעביר על אזרחים זרים.

היו"ר שמחה רוטמן:

רק על אזרחים זרים.

ערן יעקב:

לא לי. הבנקים מעבירים בינינו, אנחנו צינור למדינות העולם.

היו"ר שמחה רוטמן:

רק על אזרחים זרים, לא על אזרחי ישראל.

ערן יעקב:

כן. אבל, העולם מעביר לי על אזרחים ישראלים.

היו"ר שמחה רוטמן:

מה מקור ההסמכה שלך?

ערן יעקב:

חוק.

היו"ר שמחה רוטמן:

חוק. שוב, פרט איזה חוק. איזה חוק מאשר לך?

קריאה:

פקודת מס הכנסה. סעיף 135 לפקודת מס הכנסה.

היו"ר שמחה רוטמן:

מה אני מפספס?

אלעזר שטרן:

מה זאת אומרת? 135 זה כשאתה - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

מה אני מפספס?

קריאה:

214, סליחה.

אלעזר שטרן:

אתה יכול לפנות למישהו ולבקש על הלקוחות שלו. זה סעיף 135.

ערן יעקב:

אין לי פה את הפקודה. רגע, אני צריך לחפש.

גלעד קריב (העבודה):

מר יעקב, ההסדר שאתם מבקשים בעניין הזה, יש כמובן עוד הסדר שגם עליו צריך לדבר. בכמה מדינות ה-OECD הוא קיים? במתכונת שאתם מבקשים אותו כרגע?

ערן יעקב:

יש דרך של דיווח, בדומה, אני חושב שיש בבריטניה, וכן אני חושב, יודע שגם ה-OECD בעצמו אומר שחלק - - -

גלעד קריב (העבודה):

לא מה ה-OECD ממליץ. בכמה ממדינות ה-OECD ?

ערן יעקב:

תראה, לא בדקתי בכמה מדינות.

גלעד קריב (העבודה):

לא בודקים משפט משווה מה קורה ברחבי העולם? לא CRS, ההסדר שאתם מבקשים של דיווח חצי שנתי, מכל המוסדות הפיננסיים והחשבונות העסקיים.

ערן יעקב:

אין. ואני לא חושב שנמצא במדינות רבות.

גלעד קריב (העבודה):

אני רוצה רגע להבין. כי, תראו, אחד, אדוני, אם אני יכול, יש לי הרבה אמירות לגבי ההסדר עצמו. אבל, האמירה הראשונה שלי, היא שאני די המום שממשלת ישראל מביאה את ההסדר הזה במסגרת חוק הסדרים שצריך להיות מאושר.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, לא. זה פוצל.

ערן יעקב:

זה פוצל.

גלעד קריב (העבודה):

אז אנחנו לא במרוץ מטורף. נהדר.

היו"ר שמחה רוטמן:

אתה לא יודע שכל חוק אצלי בוועדה זה "אמוק", מרוץ מטורף, ובליוץ. כל חוק. לא היה חוק, לא היה דיון אחד, גם אם זה ארבעה חודשים, זה בליוץ.

גלעד קריב (העבודה):

אתם עכשיו צריכים להיות מאוגדים. כי כל מה שהוא רץ בו ב"אמוק". זה שזה לא בריצת "אמוק" זה טוב.

היו"ר שמחה רוטמן:

אתה לא מבין. הפוך. כל מה שאני עסק בו זה בליוץ.

גלעד קריב (העבודה):

עכשיו אני רוצה רגע לומר. א', אני שמח לשמוע שזה פוצל. הדבר השני, אז אנחנו, זמננו בידנו.

ערן יעקב:

תודה רבה על ההבהרה, אני אומר.

גלעד קריב (העבודה):

לא, חשוב מאוד. זמננו בידינו. זה לא שאנחנו חייבים לחוקק את החוק הזה. יש לנו זמן ללמוד. אני, אדוני, אני חושב עכשיו ברצינות, ואולי אם המדינה מתקשה, הממשלה מתקשה לעשות את זה, אז צריך לבקש את זה מחברינו ממחלקות המחקר כאן. הדבר הראשון בדבר כזה, בסופו של דבר דיני המס הם דינים שנבחנו, בין השאר, בפרספקטיבות בינלאומיות. אני בכלל לא תמיד חסיד גדול שמדינת ישראל תקפוץ בראש בכל מיני הסדרים שנוגעים לזכויות אדם ולאזוניהם וכולה. בסדר? אני מבקש לדעת, מצפה ממציעי החוק לומר, בכמה ממדינות העולם המתקדם, יש כזה הסדר? שבו כל המוסדות הפיננסיים, אחת לחצי שנה, מעבירים את כל המידע על החשבונות העסקיים.

ערן יעקב:

רגע. אז אני רוצה שנייה להבהיר. כי יש פה גם איזשהו דבר לא מובן. אחד, זה לא כל המידע. סך הכל, צריך להבין גם מה אנחנו מבקשים, מספר נתונים מצומצם מאוד. זה הכנסה מצטברת, מה שנכנס, הוצאה מצטברת, כמעט זהו. אז לא יודע מה זה כל המידע לא מעניין אותי לדעת אם אתה קונה ב"זארה" ז'קט או קונה מכנסיים. ממש לא. זה מידע מאוד מצומצם, כשממילא כלקוח עסקי של רשות המיסים, המידע הזה אמור להיות. עכשיו, אני שואל אותך, בסופו של יום, כדי להתמודד עם חלק גדול ממה שקורה במדינת ישראל, וגם פה, בוא שאל עוד כמה שאלות. וצריך לשאול, האם כמות ההון השחור בעולם, או במדינות ה-OECD תמיד דומה לישראל? לא יודע. אולי במקסיקו, או באיטליה קצת דומה. אבל, יש הרבה מדינות שזה תשעה אחוזים, שבעה אחוזים, שלושה אחוזים. אז יכול להיות שאנחנו רוצים להידמות למדינות האלה.

גלעד קריב (העבודה):

יש קשר יחסית נמוך.

ערן יעקב:

יותר קרוב לעשרים אחוזים. 17 או 19. איך אפשר להשוות - - -

גלעד קריב (העבודה):

צר לי לומר. יש לי הערכה, למרות שאני כמובן פחות בקיא מכך. זה לא הכלי המרכזי להתמודד עם הון שחור. אולי עם כמה תופעות אחרות. אבל, בואו. אני אשמח, אני את התשובה לגבי כמה מדינות יש להם את הצד הזה. אני מודיע, מבחינתי, העמדה הפרלימנרית שלי, במדינת ישראל, רמת ההגנה על הזכות היסודית לפרטיות, היא מאוד נמוכה בהשוואה לעולם. מהרבה מאוד סיבות, לא אשמתיכם. אבל, מדינת ישראל היא בגירעון גדול של הגנה על הפרטיות של אזרחיה. ולכן, אני בא ואומר, בהתחלה, הסדר שבו מדינת ישראל מבקשת להוביל בעניין הזה שיש לו פגיעה קשה בזכות לפרטיות, אני, נטיית הלב הראשונה שלי - - -

יורם מועלמי:

זכות בנקאית, אל רק הזכות לפרטיות.

גלעד קריב (העבודה):

בסדר, אני מדבר על הזכות לסודיות. הזכות לסודיות היא נגזרת של הזכות לפרטיות.

היו"ר שמחה רוטמן:

לאו דווקא. שתי זכויות נפרדות.

גלעד קריב (העבודה):

בסדר גמור.

קריאה:

צהרים טובים. אפשר רגע להתייחס.

ערן יעקב:

דקה, אני אסיים. אז קודם כל, יש דברים שאני חושב שאנחנו צריכים להיות גאים בהם, שהרבה פעמים היו גם כאלה שמדינת ישראל הובילה בהם. לדוגמא, במע"מ, אנחנו גם עוסקים בחשבונות פיקטיביים, ויבוא גם לוועדה נגד האחרת במסגרת חוק ההסדרים, גם מודל חדשני שהוא לא קיים בעולם. אז אתה יכול להגיד גם, אתם חדשניים, אתם זה.

גלעד קריב (העבודה):

אין בעיה בחדשנות. יש בעיה בחדשנות שיש בה פגיעה מהותית בזכויות יסוד.

ערן יעקב:

רגע. אז כרגע אני חושב שהסברתי את זה, ואתה יכול לבדוק. בסופו של דבר, אם אתה בעל עסק, ומדובר פה על חשבונות עסקיים, כן? וודאי שזה קשור. אז ממילא זה מידע שאתה לא, אין לך סיבה להעלים אותו, בטח לא מרשות המיסים. ועכשיו, אני אומר לך שבסופו של יום, זה לפחות אני אומר לך, שבאמצעות המידע הזה, אנחנו נוכל לשפר בצורה משמעותית את יכולת האכיפה שלנו, ולהתמודד עם העולם המתקדם. נתתי לך דוגמא של ה-CRS של חמישה מיליארד, שלא הייתי יודע מהם כנראה לעולם, לולא האופן שבו, שזה אותו דבר, שזה אזרחים שמדינת ישראל, אגב, שהחשבונות שלהם בחו"ל, יש להם זכות לפרטיות, אתה צודק. החשבון בחו"ל. אבל, הוא בחר לא לדווח על אותו חשבון, שזה עסקי, שנמצא במדינה אחרת. אז המשמעות של לאזן בדברים האלה, וזה לא פרטיות שלך, לא מעניין אותי איפה אתה קונה, מה אתה רוכב ומה אתה עושה. כל מה שאני מבקש, במקרה הזה, מדובר על חשבונות עסקיים, שאתה כעסק שפותח.

היו"ר שמחה רוטמן:

אתה חוזר על זה.

ערן יעקב:

בסדר, זה אחד.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, רק שנייה. שני דברים. א', אני עדיין, להבנתי, ואולי אני טועה בקריאת החוק, אבל המידע שרשויות בנקאיות מעבירות לך, על אזרחים זרים.

ערן יעקב:

על מדינת ישראל, לא אזרחים זרים.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא. שבנקים בישראל מעבירים לך.

ערן יעקב:

אה, זה, אני רק צינור.

היו"ר שמחה רוטמן:

אתה רק צינור. והמידע שהם מעבירים זה רק זהות המחזיק.

ערן יעקב:

לא, לא, לא. ממש לא.

היו"ר שמחה רוטמן:

אז בוא תסביר לי.

ערן יעקב:

ב-CRS זה היתרה. זה ריבית, דיבידנד, תמלוגים. כל זה. אתה רוצה לדעת בדיוק. ריבית, דיבידנד, תמורה בפדיון ניירות ערך.

היו"ר שמחה רוטמן:

שנייה. לפי איזה חוק אנחנו מדברים.

אלעזר שטרן:

פעם ראשונה ששומעים על זה.

ערן יעקב:

פעם ראשונה שיש CRS?

היו"ר שמחה רוטמן:

לא. אני שואל לפי איזה סעיף בחוק אנחנו מדברים?

ערן יעקב:

214.

היו"ר שמחה רוטמן:

אז זה לא 135.

ערן יעקב:

לא, לא.

היו"ר שמחה רוטמן:

לאיזה סעיף אנחנו?

קריאה:

214 לפקודת מס הכנסה.

קריאה:

214 עם שילוב 135.

ערן יעקב:

זה כולל חלוקות מנאמנות, העברה מחשבון אחר, פנסיות. המחזיק, הנהנה, כן?

היו"ר שמחה רוטמן:

214 מה? אוקיי.

ערן יעקב:

אגב, גם היוצא, הנאמן בנאמנות. כלומר, יש פה, אני חושב, הרבה נתונים, ואני חושב שאתם צריכים לשמוח על כך. כי ללא הדבר הזה, כנראה שרבים היו ממשיכים להפעיל את החשבונות, שחלקו זה מס שמגיע לאזרחי מדינת ישראל. הוא לא של רשות המיסים, של אזרחי מדינת ישראל. מס שלא היה מגיע לעולם.

היו"ר שמחה רוטמן:

דבר ראשון, סתם ברמת המידע. דבר ראשון שאנחנו צריכים להבין, לפי אותו סעיף, שכל מידע שאני עכשיו מאשר לך לתת, אני אוטומטית לא רק חושף אותו אליך, אלא גם לרשויות מס זרות. כי סעיף (3) שם אומר, שתנאי להעברת המידע זה שרשות המיסים הייתה רשאית לעשות שימוש באותו מידע לצורך אכיפת חוק מס. זאת אומרת, מה שמגן על המידע שלי מפני מדינות זרות, זה שאני לא נותן לך אותו, בחוק. אם אני נותן לך אותו בחוק, אתה יכול להעביר אותו לאחרים. מה שאני לא יכול לתת לך בחוק, או שאני לא חייב, או אתה לא רשאי לקבל אותו בחוק, אתה לא יכול להעביר לאחרים. לפחות לפי איך שהבנתי את הסעיף. האם אני צודק?

אלעזר שטרן:

כתוב שהיא יכולה לעשות בו שימוש. זה משהו אחר.

היו"ר שמחה רוטמן:

הייתה רשאית לעשות שימוש באותו מידע.

אלעזר שטרן:

השאלה איך המידע מגיע אליהם, ובאיזה מידע הם רשאים לעשות שימוש. זה לא בהכרח זהה. זאת אומרת, הם יכולים, לפי סעיף 135(א), לפנות היום לבנק ולבקש מהבנק, תן לי פרטים על לקוח פלוני.

ערן יעקב:

לא, זה עושים הרבה.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, זה לפני בקשה ספציפית. מספר מסוים. מספר חשבון או מספר תעודת זהות. אני עכשיו מדבר -

אלעזר שטרן:

השאלה איך המידע מגיע אליהם, והאם מותר לעשות בו שימוש. אלה שתי שאלות נפרדות.

היו"ר שמחה רוטמן:

אני מבין, אבל אני אומר - - -

אלעזר שטרן:

המידע הזה של היתרות בבנק, באופן כללי - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

אבל איפה רשות היתרות? בחוק?

אלעזר שטרן:

לא, לא פה.

אפרת ריץ:

זה רשום בתקנות. זה רשום בתקנות מכוח החוק. בגלל זה אתה לא רואה את זה שם.

היו"ר שמחה רוטמן:

הבנתי.

אפרת ריץ:

וזה גם לא תמונת מראה. זאת אומרת, התקנות קובעות מה המידע שאפשר להעביר לפי הסדרי הפתק"א וה-CRS. זה לא שמה שנקבע כאן, זה אומר שהמידע - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

אבל, המידע הזה אמור להיות אצלכם קודם, כדת וכדין.

אפרת ריץ:

נכון, הוא קיים. רק שאנחנו לא רואים את המידע - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

איפה הוא קיים?

אפרת ריץ:

אז אני אומרת. המידע כתוב בתקנות. סוגי המידע שמותר להעביר, שצריך להעביר, כתובים בתקנות שמכוח הפתק"א וה-CRS. תקנות אחרות, אתה לא תראה את זה פה.

היו"ר שמחה רוטמן:

שוב, אולי אני איטי, אז תסבירו לי קצת יותר בבהירות. אני מבין שסעיף 214 מדבר על העברת המידע לחו"ל. הוא לא מדבר - - -

ערן יעקב:

זה ביחד עם 135(ב).

היו"ר שמחה רוטמן:

135(ב) מדבר, לפחות לפי מה שאני רואה, על זהות בעל חשבון, לא על דברים אחרים. איפה יש סעיף, תפנו אותי לסעיף ולתקנה בבקשה, שמאשר לכם לקבל, אני לא אזרח אמריקאי, על אזרח אמריקאי יש כללים טיפה שונים אני מתאר לעצמי, מאשר ה-CRS, אבל בואו נניח אזרח - - -

ערן יעקב:

נכון, כי זה פתק"א וזה CRS.

היו"ר שמחה רוטמן:

נכון. נניח, אני אזרח אנגלי או אזרח צרפתי, או תושב צרפתי, לא משנה, שמחזיק חשבון בישראל, והוא גם אזרח ישראל, על הדרך, כדי לוודא שזכות הפרטיות שלו אמורה להישמר גם על ידי מדינת ישראל.

איפה הסעיף בחוק, או בתקנות, שמאשר לבנק להעביר, ולכם לקבל, מידע לגבי כמה יתרתו בחשבון ביום פלוני, לא לפי בקשה ספציפית. אגב, בקשה ספציפית, חקירה, אירוע נפרד. כעניין שבשגרה, לדעת כמה כסף התקבל אצלו בחשבון שחצי השנה האחרונה. האם יש סעיף כזה בחוק או בתקנות שאני לא מכיר? או שאני כן מכיר ולא מבין. זה גם יכול להיות.

אפרת ריץ:

כן. אז הסעיף המסמיך הוא סעיף 135(ב). מייד אני אוודא את זה. בפקודה, סעיפים 135, זה מספר סעיפים ועם מספר סמכויות, בסדר? אז צריך לדייק ולמצוא את העיף הספציפי. זה סעיף 135 לדעתך, אני כבר אוודא. סוגי המידע, ובכלל, יתר פרטי ההסדר שלא כתובים בחקיקה הראשית, מצויים בתקנות, מה שנקרא, תקנות פתק"א, ותקנות CRS. אני מייד אגיד לך את השם המלא. והן תקנות לפי החוקים האלה. ושם כתובים גם סוגי המידע.

היו"ר שמחה רוטמן:

אז ב-135(ב), להבנתי, 135(ב), מה שכתוב שם, יש את כל סעיפי ההגדרות, שזה מאוד נחמד, אבל סעיף לא הגדרות, סעיף מסירת המידע, אומר בצורה. במוסד פיננסי ישראלי מדווח ידרוש מידע לשם זיהוי תושבות וזה. מוסד פיננסי ישראלי מדווח, יעביר למנהל מידע בדבר בעל חשבון, ובעל שליטה בישות בעלת חשבון, ובדבר חשבון פיננסי. זאת אומרת, מידע על בעל חשבון ובעל שליטה בישות בעלת חשבון זה מידע אחד. מידע בדבר החשבון עצמו, כפי שייקבע שר האוצר בתקנות, זה על חשבון פיננסי. אני מנסה להבין מה היא הגדרת חשבון פיננסי, ואיזה מידע. והאם אני מבין את הסעיף, שמדובר על בעלות. עדכון על כל העברה, עדכון על כל סכום שמתקבל. עדכון חודשי, שנתי. סכומים.

אפרת ריץ:

אז אני אומרת, אדוני יושב הראש, המידע הזה מצוי בתקנות. תקנות מס הכנסה, יישום הסכם פתק"א, או בתקנות מס הכנסה, יישום תקן אחיד לדיווח ולבדיקת נאותות של מידע על חשבונות פיננסיים. אחד, האחרון שאמרתי עכשיו זה CRS, מה שנקרא. והראשון הוא פתק"א. ושם כתובים סוגי המידע שצריך להעביר. שזה מה שערך אמר מקודם. היתרות, הריבית. כל המידע הזה. זה פשוט בתקנות.

היו"ר שמחה רוטמן:

טוב. אני חייב לומר שזה, אני לא מתעסק בזה הרבה, אבל לי זה נשמע קצת - - -

ערן יעקב:

רגע, היו"ר, אז בוא.

היו"ר שמחה רוטמן:

מידע מאוד מאוד מאוד מקיף, על אזרח ישראלי, שמועבר על בסיס סעיף הסמכה די צר, על בסיס תקנות.

ערן יעקב:

אז רגע, אז בוא נבהיר.

היו"ר שמחה רוטמן:

אבל, נו מילא, נניח שאמרנו אזרח זר. אוקיי. עכשיו, אתה מבקש את אותו דבר, על אזרחים ישראליים.

ערן יעקב:

לא, אנחנו מבקשים - - -

אפרת ריץ:

רק הערה, זה הסדר דווקא מאוד מפורט. הוא מפורט מאוד בחקיקה הראשית, והוא מפורט מאוד בתקנות.

היו"ר שמחה רוטמן:

המידע בדבר חשבון פיננסי. הסכמה להעביר מידע. מה נמצא בהגדרת מידע? תקנות. זאת אומרת, שעכשיו, לכאורה, בסעיף מאוד מאוד מפורט, אבל אני אומר שוב, הרי כולנו מסכימים. אתם בעצמכם מבינים. עכשיו, אתם מביאים לי, מבינים שיש עניין של למסור מידע סטטיסטי, שבסופו של דבר לא מזהה כל פעולה או כל מעשה. כמה? מחזור הכנסות בחצי שנה? מחזור הוצאות בחצי שנה? שאתה אומר לי, כולה מה ביקשתי. ואתה צודק ברמה עקרונית על כולה מה ביקשתי. כי זה חשבון עסקי וזה וזה. עכשיו, בעצם, עם הסמכה, בעיני, הרבה הרבה יותר רזה, אתה בעצם אומר שכל אזרח פרטי, שהוא תושב או אזרח של מדינה זרה, בנקים ישראלים מעבירים לך, על החשבונות הפרטיים שלו - - -

ערן יעקב:

לא לי.

היו"ר שמחה רוטמן:

לך. לך.

ערן יעקב:

אני צינור.

היו"ר שמחה רוטמן:

אסור לך לעשות שימוש במידע? בכלל?

אפרת ריץ:

נכון.

היו"ר שמחה רוטמן:

אבל אתה יכול לקבל אותו מהם חזרה. או שלא?

ערן יעקב:

לא, לא. אין לי שום נגיעה למידע הזה.

היו"ר שמחה רוטמן:

אז אתה מעביר אותו למדינה זרה, וכל זה עם פגיעה די היסטורית בפרטיות, אתה מעביר את המידע ואסור לך לעשות בו שימוש. עכשיו, אתה מבקש את המידע הזה לעצמך - - -

ערן יעקב:

אגב, זה אבסורד. כן? אבל, זה החוק.

היו"ר שמחה רוטמן:

זה אבסורד שאתה מעביר את המידע, אבל בסדר.

ערו יעקב:

זו אמנה שחלה על 90 מדינות, וככה גם בפתק"א.

היו"ר שמחה רוטמן:

אבל, אני אומר אוקיי, יש לי פה איזושהי קבוצת סיכון שהוגדרה מראש. אנשים שהם תושבים במדינה אחת ומחזיקים חשבון במדינה אחרת. קבוצת סיכון מסוימת מאוד.

ערו יעקב:

שני מיליון חשבונות.

היו"ר שמחה רוטמן:

בסדר גמור. זה קבוצת סיכון שבאופן עקרוני, במידע שאתה מקבל מחו"ל - - -

ערו יעקב:

למה? אין עניין לפתוח חשבון בחו"ל. אם אתה מדווח, אין שום עניין לפתוח חשבון בחו"ל.

היו"ר שמחה רוטמן:

המידע שאתה מקבל מחו"ל, הוא גם מפורט ברמה של הטרנסאקציה?

ערו יעקב:

לא טרנסאקציה. כמו שאמרתי לך כרגע.

היו"ר שמחה רוטמן:

אמרת לי כמעט רמת הטרנסאקציה.

ערו יעקב:

לא, מה שאמרתי לך בדיוק.

היו"ר שמחה רוטמן:

שמה? מה המידע שאתה מקבל מחו"ל?

ערו יעקב:

אמרתי לך.

היו"ר שמחה רוטמן:

אם אני אזרח ישראלי, ומחזיק חשבון בארצות הברית.

ערו יעקב:

ריבית, דיבידנד. לא ארצות הברית, אמרתי CRS.

היו"ר שמחה רוטמן:

כלומר. לא, CRS, בבריטניה.

ערו יעקב:

ריבית, דיבידנד, תמורה על פדיונות, הכנסה אחרת, מחזיק - - - מה?

קריאה:

ברמת עקרון, נתונים מצטרפים על הכנסות.

ערו יעקב:

כן. גם הנהנה.

היו"ר שמחה רוטמן:

אבל, בלי הוצאות?

ערו יעקב:

הנהנה בחשבון.

היו"ר שמחה רוטמן:

אבל בלי הוצאות. מחזיק ונהנה בחשבון, זהות. כלומר, אתה אמור לקבל - - -

ערו יעקב:

לא, לא בהכרח. נהנה לא חייב להיות אותו אדם.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, לא, אני אומר, מחזיק ונהנה בחשבון.

ערו יעקב:

אגב, הנהנה זה עניין די משמעותי.

היו"ר שמחה רוטמן:

מחזיק ונהנה בחשבון. בעקרון, אתה אמור, יש דבר אחד שאתה מקבל שאתה אומר, בעצם, אני מקבל מספרי תעודות זהות מישראלים שמחזיקים חשבון בנק בחו"ל.

ערו יעקב:

לא, לא. לא מספר תעודה. כמו שאמרתי לך - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

שנייה. זה פרט מידע אחד. מבין מסירת מידע בין לאומית. אוקיי. יש איזה הכנסות מתקבלות באותו חשבון. הנהנה היא, שכל הכנסה שקיימת בחו"ל, פחות או יותר חייבת בדיווח בכל מקרה. אני לא מכיר סיטואציה אחרת.

ערו יעקב:

לא יודע. אם הוא קיבל ירושה. לא בהכרח.

היו"ר שמחה רוטמן:

נכון.

ערו יעקב:

זה כמו פה. אותו דבר. לא שונה.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא נכון. לא נכון.

ערו יעקב:

למה? מאיזו בחינה לא נכון? יכול להיות שהוא קיבל ירושה. אגב, אמרתי לך, יש שני מיליון, נכון שאמרתי לך שיש חמישה מיליארד שהיו, לצערי, חשודים. וכמעט מיליארד מאתיים שהם אפילו הפכו לחשד פלילי. זה מצער מאוד, דרך אגב, כן?

היו"ר שמחה רוטמן:

בסדר. אני אומר שוב - - -

ערו יעקב:

אגב, זה כסף של אזרחי מדינת ישראל, כן?

היו"ר שמחה רוטמן:

אני אומר לך, לא שלם עם זה.

ערו יעקב:

דרך אגב, גם היום, מעל מיליון שמונה מאות עשרים, הוא חייב לדווח בלי קשר.

היו"ר שמחה רוטמן:

מה?

ערו יעקב:

גם היום, כשהוא מחזיק מעל מיליון שמונה מאות.

היו"ר שמחה רוטמן:

בחוי"ל?

ערו יעקב:

כן.

היו"ר שמחה רוטמן:

בסדר. אוקיי.

ערו יעקב:

להגיש דו"ח, כן?

היו"ר שמחה רוטמן:

אז אני אומר שוב. אם אתה מבקש מידע על מידע שאמור להיות אצלך, פחות או יותר, גם כך, אתה מקבל אותו ממוסד בנקאי בחו"ל, לא אוהב את זה בכלל. אתה אומר, אני חייב לעשות את זה כדי שתהיה לנו מערכת בנקאות שחיה עם העולם, אז יש פה איזו קנוניה שמדינות העולם עשו על חשבון האזרחים שלהן, לפגיעה בפרטיות, עם איזשהו "פרוקסי", הגוי של שבת. אנחנו הגוי של שבת, הם היהודי של שבת, או להפך. אנחנו עושים בשבילם את העבודה, הם עושים בשבילנו את העבודה המלוכלכת. לפחות בתחום מסוים. אוקיי, בסדר. יש פה פגיעה בפרטיות. לא היינו מקבלים את זה בשום סיטואציה אחרת. אנחנו ואמרים, שמע, זה סיכון שאתה לוקח כשאתה הפותח חשבון בחו"ל, שלא תוכל להשתמש בחשבון בחו"ל כדי להבריח מידע מהרשויות הישראליות.

עכשיו, על הראשונים אני מצטער. אני לא יודע לגבי אחרים, אני מאוד לא אוהב את זה. אני יודע שארצות הברית בדיוק באותו ראש, וכמו שאנחנו שמענו, כמעט כל מדינות העולם בדיוק באותו ראש, אומרים, את אוכלוסיית הסיכון הזאת, אנחנו מוכנים לפגוע לה בפרטיות, והאזרחים שלנו, על החשבונות שמתנהלים אצלנו, אנחנו לא מוכנים לעשות את זה. וכך פועלות מדינות העולם. עכשיו אתה אומר, בואו, אנחנו רוצים להיות החלוצים, להגיד קל וחומר - - -

ערן יעקב:

לא. כשיש מדינות שיש להן חובה. רגע, רגע - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

פגענו בפרטיות של האנשים האלה - - -

ערן יעקב:

לא, אדוני יושב הראש, אני מבין לחלוטין את מה שאתה אומר. יש מדינות שיש בהן חובת דיווח כללית. זה אומר שזו חובת דיווח על כל האזרחים.

היו"ר שמחה רוטמן:

ושם הם מקבלים מהבנקים את הכל?

ערן יעקב:

מבקשים מהם עוד הרבה מאוד נתונים.

היו"ר שמחה רוטמן:

ולא קוראים להם טורקמניסטן, סליחה - - -

גלעד קריב (העבודה):

אנחנו מחכים למהלך האסטרטגי הזה, שיאפשר מדיניות חברתית ראויה במדינת ישראל.

ערן יעקב:

או שכן או שלא.

גלעד קריב (העבודה):

לשיטתך. לשיטתי, חג משמעית כן. אחד העיוותים החברתיים הגדולים ביותר במדינת ישראל, זה העובדה שאין דיווח אמיתי על מצבת ההכנסות והחוסן הכלכלי של המשפחות. מה מעוות את מערכת התמיכה של המדינה, ויוצר עיוותים קשים מאוד במערכת המס הישראלית.

ערו יעקב:

חותם על כל מילה שאתה אומר.

גלעד קריב (העבודה):

נהדר. ראוי היה - - -

ערו יעקב:

ולמרות זאת אתה אומר, שאם הוא עסק, הוא יכול להחביא בבנק, מרשות המיסים. אז לא הבנתי, תסביר את זה, שאני אבין.

גלעד קריב (העבודה):

אני אסביר. מה שראוי, אני אומר, שהגיע הזמן שרשות המיסים לדורותיה, והממשלות מכל הצדדים, תעשנה את התיקונים הראויים בכל הנושא הזה של תרבות הדיווח במס. ולא תעשנה פתרונות, לא תובלנה פתרונות עוקפים, שיש בהם פגיעה לא מידתית בזכות לפרטיות, ובסודיות.

ערו יעקב:

הבנתי. אז מה שאתה אומר, בעצם מה שאתה מציע לנו, זה לבקש מ-9 מיליון אזרחים, למעשה אם אני מבין נכון, ואני לא מסכים בכלל, כי זו חובת דיווח.

גלעד קריב (העבודה):

איך 9 מיליון. רגע - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

תאים משפחתיים.

גלעד קריב (העבודה):

אני מבקש ממערכת המס במדינת ישראל להיות מתקדמת באמת - - -

ערו יעקב:

אני שואל. אולי זה רעיון לא רע.

גלעד קריב (העבודה):

אז אני אמרתי לך.

ערו יעקב:

ואז הם חייבים, אגב, להגיד כמה יתרות יש להם, כמה כסף נשאר להם בחשבונות הבנק. בסדר, זה רעיון לא רע.

גלעד קריב (העבודה):

אני רוצה לומר לך. א', אם זה רעיון לא רע - - -

ערו יעקב:

אז רגע, אם היו"ר מאפשר לנו לקבל את זה בצורה מקוונת, ולחייב את כל אזרחי מדינת ישראל, אפשר להחליט פה, כמו שאומר האדון הנכבד - - -

גלעד קריב (העבודה):

האדון הנכבד הוא חבר כנסת. חבר הכנסת גלעד קריב, הוא האדון הנכבד.

ערן יעקב:

אז חבר הכנסת, קריב, רגע, זה רעיון לא רע.

גלעד קריב (העבודה):

בסדר גמור. אז בואו תעשו עבודת מטה מסודרת - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

שנייה, שנייה, גלעד.

גלעד קריב (העבודה):

ולא תחזירו לנו לפה הצעת חוק שנפלה בוועדה.

ערן יעקב:

היא הייתה שונה.

גלעד קריב (העבודה):

שנדחתה על ידי הוועדה הזאת. נדחתה על ידי הוועדה הזאת. לכו, אל תנסו להביא לנו עוד בחוק הסדרים, זה שזה פוצל, זה פוצל רק בגלל שהיועץ המשפטי של הכנסת עמד על התפקיד של הבית הזה. משרד האוצר ניסה לקחת הצעת חוק שנפלה בוועדה, ולהגניב אותה דרך חוק ההסדרים. זה מה שניסיתם. וטוב מאוד. לא אתם פיצלתם אותה. הבית הזה, יושב הראש, והיועץ המשפטי של הוועדה, והיועצת המשפטית של הכנסת, עשו את מלאכתם נאמנה, ולא אפשרו את המחטף הזה מצד הממשלה. ואם רשות המיסים רוצה באמת להעמיד את מדינת ישראל במקום מתקדם מבחינת מערכת המיסוי, שהיא מערכת שגם מגבירה את הגבייה, אבל גם משרתת אינטרסים חברתיים באמת, של חלוקת נטל המס בצורה ראויה, אז אל תעשו קיצורי דרך, ואל תעשו מעקפים, ותשבו, ותבנו רפורמה דרמטית במערכת המס, ותשקלו שבאמת אולי הגיע הזמן שאנשים שיש להם כל מיני מקורות הון שהם לא מעבודה, לא יוכלו לחמוק מתחת הרדאר. תעשו את העבודה נאמנה. אל תעשו את זה דרך פגיעות תקדימיות בעולם המתקדם, בחובת הסודיות של המוסדות הפיננסיים, ובזכות לפרטיות. ונעשה דיון ברפורמה אמיתית במערכת המס.

ערן יעקב:

אז רק אני רוצה, ברשותך, לענות לחבר הכנסת קריב. מכמה היבטים. פעם אחת, נכון. מדינה לא דומה לרעותה. יש מדינות רבות שיש בהן חובת דיווח כללית. הדבר הזה היה, בעינינו, יכול מאוד להיות שזה משהו שמצריך חשיבה חדשה, אבל אנחנו חושבים שאנחנו דווקא פחות רוצים להפריע לאזרחים, פחות לחייב אותם בדרישות שהרבה פעמים מקשות. אני לא רואה, בדרישות, כן? אימי בת 82, לא בטוח שעכשיו הייתי רוצה שתתעסק עם להגיש חובת דיווח כללית, ולספר על חשבונותיה בבנק, ועל נכסים, ועל כלי הרכב שהיא נוסעת בו, ועל עוד דברים אחרים. יכול להיות מאוד, שהדרך היא פשוט להכווין, שכאלה שבוחרים, וזה לשמחתנו, כן? אנשי עסקים, או כל מי שיש לו פעילות עסקית, שממילא מחויב בחוק לדווח, הוא מחויב בחוק לדווח, לדעת שגם יש את האפשרות שלנו, שכאלה שמדווחים על משהו שלא תואם, בעולם העסקי, שלא תואם הרבה פעמים. יכול מאוד להיות שהוא לא תואם. שאנחנו נוכל בצורה הרבה יותר אפקטיבית, לשאול אותם אם יש להם הכנסות אחרות שלא דווחו. מה המהות שלהן? אולי יהיה להם הסבר, ויכול להיות שלא יהיה להם הסבר.

אני חושב שהדבר הזה, שככה אתה פחות מטריד את מרבית אזרחי מדינת ישראל, ומתרכז באלה שיש בהם הסתברות גדולה לדיווח שאולי הוא לא נכון או לא מתאים, או לא תואם מכל מיני סיבות, יכול להיות שיש לו גם הסברים. אנחנו חושבים שהדרך הזאת גורמת לכך שהיא הרבה פחות מפריעה לעסקים, לאנשים. זה מקדם שוויון, דרך אגב, בעינינו. כי בסוף, מי שלא פועל ולא משלם את המיסים כחוק, פוגע בשוויון, בעיניי, פוגע בתחרותיות, פוגע בהרבה דברים אחרים. אני רוצה להגיד לך, בשינוי שיש מ-2015, אתה צודק אבל היו הרבה שינויים. אני רוצה לציין את השינויים שהיו, שהוכנסו בעקבות הערות של היועץ

המשפטי. איזה דברים הוספו? אז ככה. אז קודם כל, במקום, היה שם בחוק, לדעתי, שזה חודשי, וזה עבר לחצי שנתי, בהתאם להערות שהועלו. הייתה חובת יידוע, אז אמרנו שתהיה חובת יידוע. סעיף מטרת אכיפה פלילית. סעיף סודיות ספציפית, שאחרי שש שנים המידע יימחק. הייתה דרישה כזו. סמכות לעניין איסוף המידע, תקנות. החרגת סוגי גופים, שיהיה אפשר להחריג גופים מסוימים. וכו'. וחובת דיווח גם בדבר הזה. כלומר, נעשו שינויים בהתאם לדרישות של משרד המשפטים, היועץ המשפטי, ודברים אחרים. במה שהוגש אז. נכון שהתפיסה היא אותה תפיסה, לרמת הדיווח, אבל הוכנסו - - -

אלעזר שטרן:

אז קודם כל, ברשותך, אני אענה. להצעת החוק יש שני חלקים. חלק אחד, זה חובות הדיווח, וחלק שני זה דרישות מידע. החלק השני, של דרישות המידע, שעד עכשיו בכלל לא דיברנו עליו.

היו"ר שמחה רוטמן:

עוד לא דיברנו עליו.

ערן יעקב:

נכון.

אלעזר שטרן:

הוא זהה כמעט מילה במילה. ממש תיקונים קטנים. התייחסות לסעיף 235.

ערן יעקב:

טוב, אנחנו לא מדברים עליו עכשיו.

אלעזר שטרן:

רגע, שנייה. אני מתייחס לשני החלקים. אז קודם כל, החלק השני הוא זהה כמעט מילה במילה. בדקתי. החלק הראשון, צריך להבדיל משני דברים. יש את ההסדר, המהות של ההסדר, שהוא נשאר, ונדמה לי, אפילו נוסף עוד פרט מידע שלא היה שם. אז היה רק ההכנסות, עכשיו זה גם ההוצאות. כל הדברים שדיברת עליהם, שחלק, אגב, חלק מהדברים שמנית, היו בהסדר הקודם, בסדר? הם לא נוספו. תקנות ודברים כאלה היו. לא כל מה שמנית נוסף. וגם מה שמנית, בעיני, אלה דברים שהם נחמדים, תוספות, בעיני קצת קוסמטיות, של הוראות שהן מתבקשות מאליהן. זה לא שום שינוי של המהות.

ערן יעקב:

אמרתי את זה.

אלעזר שטרן:

וההתנגדות, של מה שאמר חבר הכנסת קריב. הוועדה שדנה פה ב-2015, מה שהפריע לה זה לא התיקונים האלה שאמרת, בסדר. הסיבה, שיושב הראש דאז, וחברי הכנסת דאז, הפסיקו לדון בהצעה הזאת והתנגדו אליה, לא הייתה בגלל שהיה סעיף או שלא היה סעיף בשימושים המותרים במידע. הסיבה הייתה הקונספט המרכזי של עצם יצירת משטר דיווח חדש. זו הייתה הסיבה שבגללה הוועדה לא הסכימה לקבל. אז השינויים הקטנים שאתה דיברת עליהם, והם קטנים, הם חשובים, טובים, בעיני לא מספיק, מבחינת היבטי הגנת הפרטיות, אבל הם לא משנים את התמונה - - -

ערן יעקב:

אבל צריך להזכיר - - -

אלעזר שטרן:

והם בוודאי לא, אי אפשר לומר שהשינויים האלה זה חוק שונה. זה לא החוק שהוועדה אז לא הסכימה לו. זה אותו חוק שהוועדה הסכימה לו. ההסדר והקונספט זה בדיוק אותו דבר. אין שום הבדל. ההבדלים הם בשוליים. ולא בגלל ההבדלים האלה שבשוליים, הוועדה דחתה אז את ההסדר.

ערן יעקב:

אז אני, בעניין של ההבדלים, אני לא חושב שזה הבדלים בשוליים, אני חושב שההבדלים באו על מנת לאפשר יותר להגן, לאזן, בין המשמעות של הפרטיות כמו שדובר, ואני חשוב שבצדק, לבין המהות. המהות היא בסופו של יום, לתת כלים לרשות המיסים, על מנת שיוכלו לבצע אכיפה נאותה וטובה.

אלעזר שטרן:

בסדר. הוועדה אז התנגדה - - -

ערן יעקב:

רגע, רגע. זה בדיוק המשמעות של הדבר הזה, זה בדיוק המשמעות של לייצר את האיזון בין הצורך אפשר לאכוף בעולם מתפתח, מתקדם, עם תחכום אין סופי, כן? ולאפשר לרשות האוכפת, במקרה הזה, רשות המיסים, את הכלים כדי להתמודד עם הדבר הזה. ולהתמודד עם הדבר הזה, אני חושב שבעולם האיזונים, אני חושב שבחקיקה הזאת כרגע כמו שמובאת, על השינויים שהובאו, כן? שנכון הם לא פוגעים במהות, אבל הם מאוד משפרים את המשמעות ואת ההגנה ברכיבים כאלה ואחרים, כן? כדי לאזן, אני חושב שבמסגרת האיזון, אני חושב שהאיזון הוא כזה שהתכלית היא תכלית ראויה. אני חושב שהפגיעה היא פגיעה, בעולם הפרטי, באנשים פרטיים שהם לא עוסקים, הם לא עסקים, היא לא קיימת. כי אם מישוהו, אין לו עסק, הוא לא חייב, לא נמצא פה, נכון? הוא נמצא אולי בתבניות, אתה צודק, אבל זה לא הדיון שלנו כרגע. אז בעולם הזה, הוא לא נמצא פה. נמצא מי שבחר לקיים עסק, וצריך מכוח חוק לדווח על ההכנסות שלו, לדווח על ההוצאות שלו. ולצערנו, לא תמיד עושה כך.

אלעזר שטרן:

בסדר. כל מה שאתה אומר זה אותם דברים שנאמרו אז בוועדה.

ערן יעקב:

לא, לא. צריך להגיד, גם אז היה דיון עם טרכטנברג, שלא הגיע לסימום. שגם בוועדה שלחו אותנו לשיח עם חבר הכנסת טרכטנברג, שהוא לא הסתיים ולא הסתיים. אגב, כי היו איזשהן מחלוקות. זה לא שהוועדה לחלוטין סירבה. צריך להגיד גם את זה.

אלעזר שטרן:

אם אתה רוצה, אני ארד לרמת הפירוט. כי מה שהוא אמר עכשיו, הוא לא מדויק. חבר הכנסת, יו"ר הוועדה דאז, חבר הכנסת ניסן סלומינסקי, אמר לכם, תורידו את הסעיף הזה של חובת הדיווח. אני לא מוכן אליו, בואו נדבר על סעיף דרישות המידע. המשך הדיונים על הסעיף של דרישות המידע. מה שאתה אומר עכשיו הוא לא מדויק.

ערן יעקב:

נכון. דרישות המידע שהוא כן נגע - - -

אלעזר שטרן:

אבל הסעיף של חובת הדיווח, יו"ר הוועדה דאז, ניסן סלומינסקי, אמר לכם להוריד אותו כי הוא לא הסיכם לו. אז אם רוצים לדייק, אז בואו נדייק עד הסוף.

ערן יעקב:

נכון. כי הוא הסכים לעניין התבניות. אם אתה מדבר - - -

אלעזר שטרן:

הוא הסכים, אבל יתר חברי הוועדה, כולל חברי הקואליציה, לא הסכימו.

ערן יעקב:

בסדר. אם אתה מדבר איתי על פרטיות, יש שם פגיעה יותר גדולה.

אלעזר שטרן:

אתה אומר שהוועדה הפסיקה לדון בזה. בסופו של דבר, הכנסת דחתה את זה ולא הסכימה לחוקק את זה.

ערן יעקב:

בסדר, ולכן באנו והכנסנו את האיזונים, לשיטתך מינוריים, לשיטתנו מייצרים עוד איזון בין המשמעות של לאזן, לייצר את השיח בין עולם של הגנה וגם צריך לזכור, 2015 להיום, חלו לא מעט תמורות ושיוניים. גם בתחום, וגם בדברים אחרים. גם אנחנו השתנינו. חובות דיווח, המידע שיש לבנקאות, העולם שבו אפשר לחלוק תשלומים. האפליקציות, הסליקה. המון דברים השתנו מ-2015. טוב שכך, או רע שכך, אני חושב שטוב שכך. ואני חושב שהדבר הזה, בטח ובטח ברשות שכל תפקידה הוא, בסופו של דבר, לדאוג לכך שאנשים ישלמו מס כחוק, ובפרט כשמדובר על אנשים שממילא אמורים לדווח על הדבר הזה. ולייצר "באלאנס" ואפשרות לנו לנהל את זה בצורה הרבה יותר טובה, כדי להיות הרבה יותר ממוקדים, ולאפשר אכיפה הרבה יותר משמעותית וטובה לאלה שבחרים לא לשלם מס כדין. אז אני חושב שזה אחד הכלים שיכולים לאפשר לנו עבוד בצורה יורת טובה, ולא לעבוד באפלה.

היו"ר גלעד קריב:

אדוני, בזה אין ספק. אני חושב שכולנו נסכים שהתכלית היא תלית ראויה, ואין ספק שאם היה עומד לרשותכם הכלי הזה, אז הגבייה, מעולם התאגידים והעולם העסקי, הייתה יותר מדויקת. יש רק שאלה, האם הכלי שאתם מבקשים פה עולה לעקרון המידתיות. כי הרי, תסכים איתי שגם אין וויכוח על כך שיש פה פגיעה משמעותית. גם בזכות לסודיות, גם בזכות לפרטיות.

ערן יעקב:

לא, אני חולק עליך. כי הוא ממילא חייב לדווח בדו"ח.

היו"ר גלעד קריב:

אדוני, לא, לא. אתה מתבלבל כנראה בין הזכות לפרטיות לבין חובת הדיווח. זה שיש חובת דיווח לא משנה את התמונה לגבי הזכות לפרטיות והזכות לסודיות. אני רק בא ואומר שיש שפה דיון על מידתיות, ויש פה גם עוד דיון, שהוא מענייננו, והוא דיון על סדרי העדיפויות של רשות המיסים. בסופו של דבר, יש איזושהו קשר בין חקיקה שאנחנו מאשרים, לבין שאלה האם באמת בזירה הזו, נמצא מוקד הבעיה של ההון השחור במדינת ישראל. ככל שבאמת בזירה הספציפית הזו, של העלמות מס, על ידי גופים עסקיים שמגישים אליכם בסופו של דבר דיווחים מבוקרים על ידי רואי חשבון. אנשים, בסופו של דבר, יש מערכות של בקרה בחקיקה הישראלית על הפעילות הכלכלית של תאגידים. יש חובת דיווח. חובת הדיווח הזאת היא חובת דיווח מבוקרת. בכל זאת, רואי חשבון. על פי כללים ותקנות, ושמים את שמם ואת חתימתם. בוא. דומני שבעיית ההון השחור במדינת ישראל נמצאת בכמה זירות אחרות, שהצעת החוק הזו ממש לא נוגעת אליהן. אבל, ברשותך, אדוני - - -

ערן יעקב:

רגע, אתה צודק. זו בדיוק הסיבה שבגינה לדבר הזה יש ערך משמעותי. אתה צודק במאתיים אחוזים. זו בדיוק הסיבה. קלעת בול. ולמה זו הסיבה? אני אסביר.

היו"ר גלעד קריב:

כן.

ערו יעקב:

כי אותן חברות גדולות שיש להן דו"חות מבוקרים, אתה צודק. אבל לגבי יחידים, אין דו"חות מבוקרים. ואת זה אתה בטוח יודע, חבר הכנסת, קריב, נכון? אז אותם אלה, בדיוק הם נמצאים, ולנו, אנחנו חיים הרבה פעמים, בחוסר יכולת לבצע אכיפה מדויקת לאותם כאלה שבהסתברות כזו ואחרת הרבה יותר גבוהה שאנחנו יכולים להגיע אליהם בצורה ספציפית, במקום להטריד אזרחים או נישומים לשווא. זה דבר אחד.

היו"ר גלעד קריב:

הכל בסדר. אני רק רוצה להזכיר לך, שלמשל, על כל אזרח מוטלת החובה לציית להוראות החוק, נכון? ועדיין, אנחנו לא חושבים שצריך לרשת את כל המרחב הציבורי במצלמות, בוודאי לא את המרחב הפרטי, במצלמות, ללא שום הגבלה ואיזונים. הרי, אותו רציונל, אפשר לומר, ממילא מוטלת חובה על כל אזרח לא להפר את החוק, אולי נתקין מערכת שמדווחת בצורה אוטומטית למוקד של המשטרה, את נתוני הנהיגה של כל נהג במדינת ישראל. הרי, ממילא יש עליהם חובה לא לעשות עבירות תנועה. אבל, ברשותך, אדוני, האם יש - - -

ערו יעקב:

אתה צודק, חבר הכנסת, אבל עדיין יש הרבה מצלמות כמו שאתה ידוע. גם בעולם - - -

היו"ר גלעד קריב:

יש לנו בעיה מאוד גדולה.

ערו יעקב:

בסדר, אני לא חולק, רק אני אומר - - -

היו"ר גלעד קריב:

בסדר, אדוני, הבנתי.

ערו יעקב:

למרות זאת, כנראה מישהו מאזן שם, נכון? אותו דבר.

היו"ר גלעד קריב:

לא, זה לא מישהו מאזן שם.

ערו יעקב:

לא יודע, אני לא מכיר.

היו"ר גלעד קריב:

זה הבית הזה מאזן. ויש לנו בעיה מאוד מאוד גדולה עם כמה רשויות של הממשלה, שלקחו לעצמם את החירות לקבוע בעצמן את האיזונים. למשל, בנושא מצלמות במרחב הציבורי, מבלי לעבור בבית הזה. אבל, ברשותך, אדוני, נמצאים פה נציגים של בנק ישראל? עורך הדין רונן ניסים, אני מבין שאתה מהמחלקה המשפטית.

רונן ניסים:

כן, אדוני.

היו"ר גלעד קריב:

חייב לומר שאני שמח שאתה כאן. תכף נשמע את עמדת הבנק. הייתי מצפה בדיון כזה ראשוני, שיהיה פה גם גורם מטעם המפקח על הבנקים, אולי הוא בעצמו. אני אציע ליושב ראש הוועדה להזמין את המפקח על הבנקים, לאחד מהדיונים בהמשך הדרך בהצעת החוק. אבל, בינתיים אני אשמח לשמוע את עמדת בנק ישראל לגבי הצעת החוק הזו, וגם ללמוד ממך האם הצעת החוק הזאת גובשה ביחד עם גורמי הפיקוח על הבנקים.

רונן ניסים:

טוב, מדובר בהצעת חוק ממשלתית. הייתה עבודה בין גורמי הממשלה. העמדה שלנו הייתה שאנחנו לא תומכים ואנחנו לא מתנגדים, בגלל שמדובר בהצעת חוק ממשלתית. אבל, אם תרצה להפנות לסוגיות ספציפיות - - -

היו"ר גלעד קריב:

אדוני, את זה אני לא הצלחתי להבין. רוב הפעמים הוועדה הזאת דנה בהצעות חוק ממשלתיות. זה לא גורם לרשויות אחרות שנהנות מכוח החוק בעצמאות, לא להביע עמדה. בשביל מה בנק ישראל הוא גוף בעל עצמאות, אם לא כדי שהוא יוכל להביע עמדה שלא כפופה לכלל הידוע שרשות אחת של הממשלה לא יכולה להתנגד, או שרשות ממשלתית לא יכולה להתנגד להצעות חוק ממשלתיות. אבל, בשביל זה אנחנו נאבקים על עצמאות בנק ישראל. לא כדי שתבואו ותאמרו שאין לכם עמדה. אתם מפקחים על הבנקים, לא?

רונן ניסים:

שוב פעם.

היו"ר גלעד קריב:

אין עמדה לבנק ישראל על החוק שנוגע לחובת הדיווח של הבנקים על הלקוחות שלהם?

רונן ניסים:

אנחנו, מבחינת עמדת הבנק, אנחנו לא התנגדנו להצעת החוק. כן יש חשיבות שחובת הדיווח תעוגן כמובן בחקיקה. מבחינת האיזונים והמידתיות, כל הסוגיות שעלו כאן, השאלות נחמדות אבל - - -

היו"ר גלעד קריב:

האם למפקח על הבנקים יש עמדה ביחס לחובת הדיווח? המפקח על הבנק, נועצו בו בשלב הכנת החקיקה, הוא התבקש להציג לממשלה חוות דעת. אני אמליץ, אני לא יושב ראש הוועדה, אני אמליץ ליושב ראש הוועדה גם לזמן את המפקח על הבנקים, וגם לבקש מכם חוות דעת כתובה. שהמפקח על הבנקים יכתוב לנו שאין לו עמדה בנושא הזה. זה יהיה דבר מאוד מעניין. אתם לא מוטרדים מזה שכרגע אין מדינה ב-OECD שיש בה הסדר דומה. זה לא נראה לכם קצת מוזר.

רונן ניסים:

מנהל רשות המיסים הציג את האינטרסים שנמצאים על השולחן.

היו"ר גלעד קריב:

ברור. אנחנו מסכימים איתו לגבי האינטרסים.

רונן ניסים:

ואנחנו לא רוצים שמצד אחד, באמת שהבנקים ינוצלו לרעה, לצורכי העלמות מס, או פעילויות לא לגיטימיות אחרות. מהצד השני, ואני חושב שעל זה כולם מסכימים, צריכים לאזן את זה מול הזכות לפרטיות של הלקוחות.

היו"ר גלעד קריב:

יש לבנק ישראל, מכוח תפקידו הפיקוחי על הבנקים, הצעות לאיזה שיפורים כדאי להכניס בהצעת החוק?

רונן ניסים:

לא.

היו"ר גלעד קריב:

לא?

רונן ניסים:

לא.

היו"ר גלעד קריב:

לא כי עשיתם בדיקה ואין לכם הערות, או כי עוד לא עשיתם עבודת מטה בפיקוח על הבנקים על הצעת החוק?

רונן ניסים:

בנושא הזה, למרות שבאמת, קודם כל, הצעת החוק נוגעת לדיווח של גופים פיננסיים בכלל, לאו דווקא לבנקים, צריך לזכור את זה. פעם שנייה - - -

היו"ר גלעד קריב:

אבל גם לבנקים.

רונן ניסים:

פעם שנייה, אני רוצה להזכיר שמבחינת החלטת הממשלה, זה היה במסגרת חוק ההסדרים וזה פוצל לאחר מכן, המשך קידום ההצעה הותנה בהתייעצות עם הרשות להגנת הפרטיות.

היו"ר גלעד קריב:

תכף נגיע לרשות להגנת הפרטיות. בסדר. אני, כאמור, עוד פעם, לא אקבע את המשך הדיון, אבל אני אמליץ למצות את הדיון עם הפיקוח על הבנקים, ולבקש מכם גם את העמדה שאין לכם עמדה, ראוי שהיא תהיה בכתב. נמצאים פה נציגי הרשות להגנת הפרטיות?

רינת ברנדל:

כן.

היו"ר גלעד קריב:

בבקשה.

רינת ברנדל:

כן, רינת ברנדל ממחלקת הייעוץ המשפטי ברשות להגנת הפרטיות. אז בהחלט, כמו שכולנו הבנו, זו הצעת חוק דרמטית בהיבטי פרטיות. אנחנו מלווים את הצעת החוק כבר הרבה מאוד זמן, מ-2015. אנחנו מכירים את כל גלגולי החקיקה. אנחנו קיימנו מספר שיחות עם רשות המיסים, הצענו שינויים בהצעת החוק, מנגנונים מרכזיים, ואנחנו נהיה מעורבים בדיונים.

היו"ר גלעד קריב:

לא, לא. שנייה. אני רוצה רגע. תראו, חברים וחברות, א', תודה שתהיו מעורבים בדיונים, זה תמיד טוב וחשוב. א', האם ישנה עמדה של הרשות להגנת הפרטיות? הרשות להגנת הפרטיות, אמנם אין לה מעמד עצמאי, וגם בזה צריך לטפל, לא הספקנו לטפל בחקיקת הפרטיות לצערי. אני מקווה שירשי בתפקיד יטיב ממני לעשות זאת ויקדם את המהלך של חוק הגנת פרטיות חדש. אבל, הרשות להגנת הפרטיות, יש לה איזה מעמד דואלי, היא זרוע של הממשלה, אבל בכל זאת היא נהנית מכוח החקיקה, מסממנים של רשות עצמאית. אז אני, קודם כל רוצה להבין, האם אתם תומכים בהצעת החוק? לא תומכים בהצעת החוק? כרשות להגנת הפרטיות. אני מבין שאני שואל אותך שאלה קשה, כי אתם זרוע של הממשלה. עכשיו, הזכרת שאתם הצעתם תיקונים שונים בהצעת החוק. האם התיקונים האלה הוכללו בנוסח שלפנינו, או שטרם הוכנסו?

רינת ברנדל:

אוקיי. אז כמו שכולם יודעים, הרשות להגנת הפרטיות במשרד המשפטים, לכן ברגע שמדובר בהצעת חוק - - -

היו"ר גלעד קריב:

כן, אני מבין את הקושי.

רינת ברנדל:

אז כן, זה ידוע. לגבי התיקונים והמנגנונים שהצענו, לא. אף אחד מהם לא הוכלל.

היו"ר גלעד קריב:

לא. האם אתם מוכנים בבקשה להניח על שולחן הוועדה את ההצעה שלכם לתיקונים, שלא התקבלה בנוסח הסופי? זאת בקשה לגיטימית, נכון?

רינת ברנדל:

כן. ככל שזו תהיה בקשת הוועדה.

היו"ר גלעד קריב:

פה אני כן מנצל את זמניותי. אני חושב שחבר הכנסת רוטמן לא יתנגד. אני מבקש מהרשות להגנת הפרטיות לקבל נייר עמדה על התיקונים שהוועדה רצוי ותכניס בהצעת החוק, על שני חלקיה. כדי לאזן בצורה יותר טובה לשיטתכם.

אלעזר שטרן:

אני יכול לשער שהם פשוט הציעו לקחת את ההסדר שבחלק השני, ולהעביר אותו לחלק הראשון. פחות או יותר. שזה ליצור חניץ פנימי, מה שאין בחלק הראשון, מה שיש בחלק השני. הוועדה הרי, יש פה עוד היסטוריה שמרחפת מסביב, שזה גם התיקונים הקשורים לחלפני כספים שעשינו. ששם יצרנו מבנה הרבה יותר הדוק של הגנת הפרטיות. של איזשהו חניץ פנימי בתוך רשות המיסים, בין האנשים שרשאים לגשת למאגר, לבין החוקים ופקידי השומה. המטרות הוגדרו בצורה הרבה יותר ברורה ומצומצמת. השימושים.

היו"ר גלעד קריב:

טוב, בסדר גמור. אז א', אין לי ספק שהיעוץ המשפטי של הוועדה יחזור על עבודתו המקצועית מ-2015. לפחות אתם לא מתחלפים כל שנה או שנה וחצי. טוב שכך. עוד יבואו ימים שיציעו שגם היועצים המשפטיים לכנסת יהיו ככה. טוב, בסדר גמור, אנחנו נקבל אתכם, אבל אני חשוב שחשוב לקבל עמדה, נייר עמדה של הרשות. אני גם מציע שנבקש, פה צריך את דעתו של שמחה, ממועצת הפרטיות, שהיא לא זרוע של ממשלת ישראל, האי בעלת מעמד סטטוטורי עצמאי גם בחוק. אפשר לשאול, נכון? מה ההגדרה שם? המועצה לפרטיות?

אלעזר שטרן:

המועצה להגנת הפרטיות.

היו"ר גלעד קריב:

המועצה להגנת הפרטיות. את בוודאי יודעת טוב ממני, נכון? המועצה להגנת הפרטיות?

רינת ברנדל:

כן.

היו"ר גלעד קריב:

המועצה להגנת הפרטיות היא לא זרוע של ממשלת ישראל.

רינת ברנדל:

הרשות להגנת הפרטיות.

היו"ר גלעד קריב:

לא, לא, לא. יש את הרשות. יש שני גופים בחוק הגנת הפרטיות. יש את הרשות, שהיא באמת לצערי, עדיין זרוע בלי מעמד עצמאי סטטוטורי, ויש את המועצה להגנת הפרטיות, שהיא לא זרוע של ממשלת ישראל. היא גוף שהוקם מכוח החוק, יש לו מעמד עצמאי סטטוטורי. יהיה נחמד וראוי לקבל את עמדתם. אני חושב שהם יהיו קצת יותר חופשיים בהתייחסות. יש איתנו את נציגי איגוד הבנקים?

תימור בלן:

כן, אדוני.

היו"ר גלעד קריב:

בסדר גמור. החוק נוגע בבנקים, אז קודם נשמע - - -

אלעזר שטרן:

אני רוצה להדגיש, כמו שאמר רונן, החוק הזה לא חל רק על הבנקים. אנחנו ניגע בהרחבה בהגדרה של מה זה גוף פיננסי. אבל, זה חל על הרבה מאוד גופים שה לא הבנקים.

היו"ר גלעד קריב:

חברים, אנחנו מייד נהיה, אנחנו תכף נסיים. שמחה ייכנס לדברי סיכום, אבל קודם כל צריך לשמוע את הגופים היציגים. אחרי ששמענו את הממשלה, שמענו מעט מאוד מבנק ישראל, אבל עוד נשמע בהמשך. אז רגע, קודם כל, מי מייצג, איגוד הבנקים, יש פה אני מבין, שני גורמים. תכף נשמע את לשכת רואי החשבון. בסדר. כן.

תימור בלן:

אני עורך דין תימור בלן, אני מייצג את איגוד הבנקים. ייצוג חיצוני עבור איגוד הבנקים. אני לא עובד האיגוד. בשלב הזה, אני מבין שאנחנו מדברים רק על החלק הראשון של ההצעה. אז לזה אנחנו נתייחס. קודם כל, כאמירה כללית, הבנקים מוטרים מהעובדה שמוטל עליהם עוד ועוד נטל רגולטורי, ושלמעשה הם משמשים סוג של זרוע ארוכה שצריכה מכוח זה לשאת בעלויות, ובנטלים שונים של הדיווח. וכל הדברים האלה הם מטילים נטל, ויש להם גם משמעויות כספיות ואחרות. בהקשר של החלק הראשון עצמו, יש קשיים ובעיות עם האופן שבו הניסוח כרגע מופיע, מבלי להתייחס לשאלה הכללית של החוק, לאור העובדה שההפרדה בין חשבונות עסקיים לחשבונות פרטיים, לא כל כך פשוטה כפי שהציג מנהל רשות המיסים. ויש בהחלט אפשרות, אני אתחיל הפוך, הבנקים לא רוצים להיות אלה שיצטרפו לנתח עבור רשות המיסים מהו חשבון עסקי ומהו חשבון פרטי. זה יטיל על הבנקים נטל שהוא כנראה בלתי אפשרי,

ויעמיד אותם בסיטואציות מורכבות, עם חשש לטעויות שהם יעבירו מידע על חשבונות פרטיים באצטלה של חשבונות עסקיים, וזה לא המקום שבו הם רוצים להיות.

אז הבנקים לא יודעים בוודאות, ההפניה של מנהל רשות המיסים הייתה לסיטואציה מאוד ספציפית, שחשבונות שירותי תשלום לא כך עובדות המערכות בבנקים השונים. בכל בנק גם יש מערכת שונה. חשבון תאגיד זה קל לזהות, חשבונות עסקיים של אנשים פרטיים זה ניתוח שהוא יותר איכותני, ויהיה קשה יותר לעשות אותו. ולכן, אין הגדרה ברורה של מהו חשבון עסקי. ולכן, חשבון, למשל, של בני זוג שאחד מהם הוא שכיר והשני הוא עוסק מורשה, למשל, בסיטואציה כזאת, במקרים רבים החשבון ינוהל כחשבון משותף, ואז המידע שיועבר הוא למעשה מידע שיכלול גם מידע פרטי. אלה נקודות שצריך לתת עליהן את הדעת, ולכן צריך כנראה לעשות עבודה יותר מדוקדקת, אם וככל שיוחלט לקדם את זה. מעבר לזה, לחלק השני, יש לנו כאמור הערות רבות ונוספות. גם על האופן - - -

היו"ר גלעד קריב:

האם אדוני, אני מבין מהיועץ המשפטי, שטרם הונח מטעם איגוד הבנקים, נייר עמדה מסודר.

איל קופמן:

לא קיבלנו.

תימור בלן:

לא, הוגש נייר עמדה.

היו"ר גלעד קריב:

הוגש?

לבנת קופרשטיין-דאש:

לא הגשנו לוועדה. אנחנו נגיש לוועדה.

היו"ר גלעד קריב:

אבל, אתם עתידים להגיש לוועדה נייר עמדה? זה פשוט עוזר לחברי הכנסת.

לבנת קופרשטיין-דאש:

לא הגשנו לוועדה. אנחנו נגיש לוועדה.

היו"ר גלעד קריב:

בסדר גמור. נציגי לשכת רואי החשבון איתנו? בסדר גמור. לשכת רואי החשבון לא איתנו, בסדר גמור. נשיאות המגזר העסקי, כן, בבקשה.

ערן יעקב:

רגע, אפשר לשאול רק שאלה?

היו"ר גלעד קריב:

כ, בוודאי.

ערן יעקב:

הבנק לא בודק אם החשבון הוא עסקי או פרטי, לצורך נגיד הלבנת הון? הוא לא בודק? כלומר, אם מישהו בא לפתוח עסק בבנק, אין לו מושג אם החשבון עסקי פרטי?

תימור בלן:

לא, יש הבדל. אם אתה בא במטרה לפתוח, שוב אני לא מומחה לאיסור הלבנת הון של כל הבנקים, אבל באופן עקרוני, כשאתה פותח חשבון של עסק, אז אתה יודע שהוא חשבון של עסק. אבל, חשבון של עוסק מורשה או עוסק פטור, יכול בהחלט להיות מעורב עם חשבון פרטי.

קריאה:

לא הודעת שזה של עסק?

תימור בלן:

לא צריך להודיע שזה של עסק.

קריאה:

לא, כשאתה בא לפתוח את החשבון, אתה לא אומר שזה של עסק?

תימור בלן:

לא, אבל אם אני פותח חשבון פרטי שלי, כשכיר, ומחר בבוקר הפכתי להיות עצמאי - - -

קריאה:

או גם וגם.

תימור בלן:

או גם וגם. אין מניעה שאני אנהל את החשבון שלי - - -

נדב נגר:

לא אין מניעה, אבל יש חובה מבחינת הנב"ת, שהבנק ינטר פעילות עסקית. הוא חייב. זאת אומרת, לצורך העניין, אתה - - -

תימור בלן:

אבל מה זה פעילות עסקית? נניח שמישהו מוציא חשבונית אחת בחודש, כי הוא נותן שירותים - - -

נדב נגר:

לא, אין בעיה. אני לא נכנס עכשיו לרזולוציות של חשבונית אחת. יש רגולציה של ניהול בנקאי תקין, שאומרת שחובה על הבנק, לנתר פעילות עסקית. עכשיו אם תגיד לי שאם אני התחלתי כשכיר ולאחר מכן הפכתי לעצמאי, והבנק לא עושה את הניטור הזה - - -

היו"ר גלעד קריב:

רגע, אבל יש פה - - -

קריאה:

לא ניטור, אבל הוא פותח את החשבון העסקי שלו, בשביל הצרכים שלו - - -

היו"ר גלעד קריב:

מכובדי. מכובדי. הכל בסדר. עברנו פה שלושה חודשים הרבה יותר מאתגרים מהנושא הזה. בדיוק. אדוני, אני רוצה לתת לך יותר ממשפט אחד, שנייה. האמירה הזאת, אני מבין את האמירה הזאת, רק בהצגה שלכם, וגם בניסוח של הצעת החוק, היא נשענת על הצגה מאוד מאוד דיכוטומית, בסדר? בסדר,

שיש חשבונות עסקיים, ויש חשבונות פרטיים. השאלה האם בנק צריך לבוא ולומר, בחשבון הפרטי הזה ניטרתי ויש גם פעילות עסקית, היא סוגייה אחרת. אדוני, את הדיון הזה אני שמח להחזיר אליך. בינתיים למדנו שהמפקח על הבנקים, אין לו עמדה ביחס להצעת החוק.

היו"ר שמחה רוטמן:

אוקיי.

גלעד קריב (העבודה):

אז זה מעניין.

היו"ר שמחה רוטמן:

אוקיי, אנחנו נבקש ממנו עמדה.

גלעד קריב (העבודה):

ושההצעות של הרשות להגנת הפרטיות להכנסת מנגנונים מאזנים, לצורך הגנה טובה יותר על הפרטיות, לא הוכנסו לנוסח.

היו"ר שמחה רוטמן:

מי דיבר בשם?

גלעד קריב (העבודה):

הרשות להגנת הפרטיות. אני הצעתי שגם ייתנו לנו את ההצעות וגם שנקבל חוות דעת של המועצה להגנת הפרטיות.

אלעזר שטרן:

נאמר גם דבר מאוד חשוב, על ידי נציג איגוד הבנקים, שההנחה שיש איזה דיכוטומיה - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

בין חשבון עסקי לעסק, זה לא.

אלעזר שטרן:

זה יגרום להם - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

יגרום להם לזהירות יתר בהגדרת חשבון כחשבון עסקי ולא כעסקי - - -

אלעזר שטרן:

או למסור מידע על - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

למסור מידע על אנשים שאינם העסק.

גלעד קריב (העבודה):

ובדיוק פנינו לנציגות הנשיאות המגזר העסקי.

היו"ר שמחה רוטמן:

אוקיי, אז בסדר. אני כבר אומר, כמו שתיארתם לעצמכם בוודאי, זה לא יהיה הדיון. לא נצביע היום. למרות שגלעד מאוד לחץ. בסדר גמור, אז רק אני מציע שתתחילי את גרעין דברייך, ותמשיכי אותם אולי בפעם הבאה. אנחנו נעשה עוד דיוני המשך בנושא. אני רק אומר, בזהירות אומר, עוד לא הגענו לחלק הבעייתי בהצעת החוק. אז אני מציע שתעשו איזושהי חשיבה.

איל קופמן:

אולי כדאי לבקש נוניס יובאו לוועדה.

היו"ר שמחה רוטמן:

גם נתונים, וגם, מאחר שיש לכם שיתוף פעולה כל כך טוב עם רשויות המס במדינות אחרות, אז תשאלו אותם, כמה מהן עושות את הפרקטיקה הזאת? הראשונה והשנייה.

ערן יעקב:

אמרתי. לדעתי, השנייה יותר, הראשונה פחות.

היו"ר שמחה רוטמן:

כן, אז תעשו בדיקה. אנחנו גם אולי נבקש מהמ.מ.מ לבדוק משהו בסגנון הזה. אבל אני אומר, אנחנו באמת לא עם סטופר, אבל תרגישו את החדר, כמו שאומרים.

ערן יעקב:

לא, אז אני אומר, אני חייב להגיד, שלא תמיד זה מדד. אני חושב שהרבה פעמים - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, לא. לא אמרתי שחוץ לארץ זה המדד היחיד.

ערן יעקב:

כי בסוף צריך להשוות תפוחים לתפוחים. חובת דיווח, לא חובת דיווח. מידע, לא מידע.

היו"ר שמחה רוטמן:

אני מסכים.

ערן יעקב:

העולם יותר מורכב. הון שחור, לא הון שחור. יש מדינות שלמות שבהן אין כמעט תשלום במזומן. שבדיה, סקנדינביות - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

אני יודע. פשוט אני יודע שבשנייה שגלעד רואה מה קורה בעולם, למשל איך ממנים שופטים בקנדה, או באירלנד, אז הוא מיד מאמץ. אז יכול להיות שאתה תצליח לשכנע אותו.

ערן יעקב:

אתה יודע, אני למדתי, לפחות מהניסיון שלי - - -

גלעד קריב (העבודה):

כשיו"ר וועדת החוקה הישראלית יהיה כמו יו"ר וועדת החוקה הקנדי, אני אולי אאמץ את ההסדרים הקנדיים.

ערן יעקב:

הרבה פעמים, כשאנחנו מביאים משהו שהוא ייחודי לעולם ומתקדם, אומרים מה, אין את זה בשום מקום בעולם. כשאני מביא דוגמאות, אז אתם אומרים שיש את זה בכל העולם וזה לא אומר כלום. אז אף פעם אני לא מבין - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, לא. זה בסדר.

ערן יעקב:

אני לא מצליח להבין אף פעם מה רוצים.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, אז אני אגיד לך שהשוואה בין לאומית, אתה, כשאמרתי לך שלא כדאי שתלך לקו טיעון מסוים, אתה די הזמנת את זה לעצמך, אדוני. כי אתה התחלת להסביר מה מעבירים מידע שקיים בעולם, אז אמרתי אוקיי, אז בואו נעשה השוואה לזה.

ערן יעקב:

לא. כל מה שרציתי להגיד - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

בסדר, אני מבין, אבל אני אומר שוב. העובדה שבעולם מבינים שיש הבדל בין איזה מידע לגיטימי, העובדה שבארצות הברית, כדוגמא שאני מכיר אותה ברמה האישית, מבינים שלבקש מידע על החשבונות של האזרחים האמריקאיים שגרים בישראל, נושא שאני מטפל בו בהקשרים אחרים של קליטת עלייה וכדומה. שלהעביר מידע על ישראלים שמחזיקים חשבונות, במסגרת הדיווח הם מעבירים את המידע בצורה מסוימת. אבל, על החשבונות האמריקאיים שמתנהלים בבנקים אמריקאיים, הם לא מקבלים את המידע הזה, והם מבינים את ההבדל הזה. שזו דוגמא שאני מכיר ולכן אני משתמש בה. אז אני אומר, כדאי לעשות את ההשוואות האלה.

ערן יעקב:

זה, אחרי זה אני אגיד לך.

היו"ר שמחה רוטמן:

בסדר.

ערן יעקב:

לא פה, מה ההבדל. איך האמריקאים מסתכלים על עולם ועל עצמם.

היו"ר שמחה רוטמן:

נכון.

ערן יעקב:

העולם יותר מורכב.

נדב נגר:

אני אשמח רגע להתייחס אם אפשר, יושב ראש הוועדה, בקצרה.

היו"ר שמחה רוטמן:

אוקיי.

נדב נגר:

אני נדב נגר, מנהל החטיבה המקצועית ברשות המיסים. אני חייב רגע להתייחס לעניין ה"בנצ'מרק" הבין לאומי, וכן קיים בעולם או לא קיים בעולם.

היו"ר שמחה רוטמן:

אל תכנסו לזה עכשיו.

נדב נגר:

טוב.

היו"ר שמחה רוטמן:

בוא, יהיה לנו דיון המשך. אנחנו בכל מקרה נבקש מידע מהממ"מ, איתכם או בלעדכם. אתם יכולים לעשות את הבדיקה, אתם גם מוזמנים. אנחנו נבקש את המידע מהממ"מ.

אלעזר שטרן:

אבל, אדוני, אני הצעתי גם נתונים בכיוונים הפוכים. לאו דווקא אם יש הסדרים כאלה במקומות אחרים, אלא סתם שיהיו נתונים בני הוועדה. למשל, כמה גופים פיננסיים, זה חל עליהם, כמה חשבונות עסקיים זה חל עליהם. כמה רשות המיסים עשתה לאורך השנים שימוש במידע הספציפי הזה לצורך חקירות.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, הם לא קיבלו אותו עד היום.

אלעזר שטרן:

לא, אבל היום יכולים לבקש דרך סעיף 135(א), הם יכולים.

היו"ר שמחה רוטמן:

בבדיקה פרטנית. בזה אנחנו לא פוגעים.

ערן יעקב:

אבל נתנו דוגמאות קונקרטיות. הכי קונקרטיות שיכולות להיות. ה-CRS זה הכי קונקרטי שיש.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, לא.

אלעזר שטרן:

לא, לא. לא CRS. אתם מבקשים פה נתונים מאוד ספציפיים של סך תקבולים וסך הוצאות - - -

ערו יעקב:

אבל ב-CRS יש יותר נתונים.

היו"ר שמחה רוטמן:

אבל ה-CRS לא רלוונטי.

אלעזר שטרן:

אני לא מדבר על ה-CRS. אני מדבר היום, אתם עושים שומה למישהו, אתם חוקרים מישהו, בכמה פעמים ביקשתם, דרך סעיף 135 פניתם לבנק ואמרתם אני רוצה לדעת את המספרים האלה?

ערו יעקב:

חשבונות בנקים, כמעט במרבית, חלק גדול בשומות, אנחנו מבקשים.

אלעזר שטרן:

בסדר.

היו"ר שמחה רוטמן:

כן, אבל כשהם עושים 135, אז הם פונים לבן אדם ומבקשים ממנו להתפשט לגמרי. הם מבקשים הכל.

ערו יעקב:

אז מה אתה אומר. מעולה, אתה אומר שאם אנחנו נבדוק ונגיד, אבל צריך אחרי זה לעמוד מאחורי הדברים גם, כן? נראה לך שבמרבית המקרים, בחלק גדול מהמקרים - - -

אלעזר שטרן:

שהוועדה תדע את הנתונים - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

שנייה, אבל אני, במחילה, סליחה.

אלעזר שטרן:

בין לדעת את הנתונים לבין השלמה אחרי זה - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

אלעזר, אבל שנייה. זה עכשיו, פה אני אומר, זה השוואת תפוחים ותפוזים. כי ב-135 הם פונים לאדם ספציפי, אחרי שיש להם מידע לגביו שהוא מודיעיני, שם הם מבקשים הרבה הרבה יותר מידע, ולכן מה שהם מקבלים משם - - -

ערו יעקב:

לא בהכרח.

היו"ר שמחה רוטמן:

בוודאי יהיה יותר רלוונטי. מה, אתם פונים 135 גורף?

ערן יעקב:

ספציפי.

אלעזר שטרן:

לא, ברור שספציפי.

היו"ר שמחה רוטמן:

אז ממילא קבוצת המדגם היא לא רלוונטית.

נדב נגר:

אבל בגלל זה הקבוצה הראשונה, הדיון הוא תפעולי בלבד. כי הרי, אם יש לי סמכות מ-135, לבקש מכל עוסק שמגיש דו"ח, את שורת ההכנסות ואת שורת ההוצאות שלו, אז האלטרנטיבה היא שאני מטיל נטל רגולטורי על כל מיליון ומאתיים אלף עוסקים שמגישים דו"חות, להגיש לי גם את חשבונות הבנק שלהם, כניסה ויציאה. זה כאשר אני יכול לקבל את אותו מידע מעשרה גופים פיננסיים.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא הבנתי. אתה הולך להגיש עכשיו בקשה שכל אחד יגיש לך דו"ח?

נדב נגר:

לא.

ערן יעקב:

לא, אפשר להוסיף בדו"ח. הוא אומר שמחר בדו"ח אפשר, כלומר, המשמעות, כלומר האלטרנטיבה, כמו שאמר חבר הכנסת קריב - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

אם זה היה חשוב לך, ואני אגיד לך יותר מזה, הרי אם המידע הזה היה חשוב ותורם לך, אפילו בדו"ח אתה לא מבקש את המידע הזה, אפילו לא ממני. זאת אומרת, הרי, אני, כשאני מגיש לך דו"ח, וכל חברי הכנסת, כמעט, בהגדרה גם חייבים להגיש דו"ח, ואני הייתי עצמאי גם קודם, אז כולנו גם זוכרים.

אלעזר שטרן:

יש משהו שלא עשיתי?

היו"ר שמחה רוטמן:

כן, אתה חייב להגיש דו"ח במס הכנסה.

אלעזר שטרן:

הצהרת הון.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, דו"ח במס הכנסה. הרי לא הרבה יודעים, אבל כן. חובת הגשה, חברי הכנסת שם. כל חברי הכנסת, כל השופטים. כמעט כל השופטים. אבל, אני אומר - - -

ערן יעקב:

גם על זה אני אגיד לך משהו אחר כך.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, השופטים פה, הם צריכים להגיש, זה החוק הראשון שקידמתי בכנסת שלא הייתי חד בכלל שצריכים להגיש הצהרת הון לשופטים. קיללו אותי השופטים, הם עוד לא ידעו למה. אבל, אני אומר, הרי אפילו בדו"ח השנתי אתה לא מבקש ממני להגיד, תרשום לי את מספר חשבון הבנק שלך, ואת היתרות - - -

ערן יעקב:

לא, כשאתה פותח תיק - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

שנייה, לא פתיחת תיק.

נדב נגר:

חשבון בנק כן. חשבון בנק כן, זה קיים.

היו"ר שמחה רוטמן:

פותח חשבון בנק?

נדב נגר:

מופיע.

היו"ר שמחה רוטמן:

אחד?

נדב נגר:

מייד אחרי השמות, תעודת הזהות, יש מספר חשבון בנק.

היו"ר שמחה רוטמן:

כל חשבונות הבנק או אחד?

נדב נגר:

אחד.

היו"ר שמחה רוטמן:

ואם יש לי, כמו הרבה מאוד עסקים, חמישה חשבונות בנק, אני צריך לרושם לך חשבון אחד, והמטרה של פרטי החשבון, זה עם כל הכבוד, לא כדי שאתה תדע עליו, אלא כדי שאתה תדע לאן להעביר את ההחזרים במידה שמגיע. זה לא פרט בשביל הגבייה שלכם, ולא בשביל השומה שלכם. בואו. אנחנו יודעים על מה מדובר. ואני יכול לשים שם את חשבון הבנק הפרטי שלי, ואני יכול לשים שם משהו אחר, וזה לא מעניין אתכם, כי אני שם שם את החשבון כדי שתדעו לאן להחזיר את החזר המס. זה לא קשור. אתם לא מבקשים ממני פרטי החשבונות העסקיים שלי, אתם לא מבקשים ממני יתרות פיחה וסגירה, אתם לא מבקשים ממני מחזור הכנסות בחשבון הבנק, אלא מחזור הכנסות של העסק. זאת אומרת, המידע הזה, אתם אפילו לא מבקשים אותו ממני, אלא אם כן אני נכנס אליכם תחת חקירה, בסעיף 135, ואז רק שם אתם מבקשים אותו ממני נקודתי. עכשיו, אתם רוצים לקבל את הפרטים האלה באופן גורף על כל העצמאיים, או אפילו חלק מלא עצמאיים במשק.

נדב נגר:

כבוד יושב הראש, זו הנקודה בדיוק, זה הטיעון. הרי, יש את הסמכות - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

סמכות שלי או שלך?

נדב נגר:

שלנו. שנינו, אני יכול הרי לבקש, כמו שאתה אומר, אתה מבקש ממני רק אחד, היית מבקש ממני את כל החמישה שאני מנהל בהם את הפעילות העסקית, רק ההכנסות והוצאות. הנקודה היא קודם כל, זה שהמידע היחיד שיש לי באשר למחזור הפעילות של עוסק, היא אך ורק מה שהעוסק מדווח. זאת אומרת, אין לי שום הצלבה מצד ג', ולכן, כאשר אני רוצה לעשות ביקורת - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

לא מדויק. עם החשבוניות החדשות אתה מקבל חלק.

נדב נגר:

אבל רק מי, אל מול פרטיים אני לא יודע. ולכן, כאשר אני רוצה לעשות ביקורת, במרבית המקרים אני לא אפקטיבי. זה אחד. ולכן, ככל שהמידע הזה קיים, במקום לגשת לאותם מיליון ומאתיים אלף אנשים, ביניהם חברי כנסת ושופטים, שמגישים דו"חות, ולקבל את כל הרשימה הזו, ולטרטר את כל המשק, היום, מ-2015 כשהשתנתה הכלכלה והכל דיגיטלי, והדבר הזה עובד, כשאנחנו רואים אל מול ה-CRS - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, אבל, סליחה - - -

נדב נגר:

בשביל לנהל את הביקורת - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

אבל, סליחה, אני אומר לך שוב. תבוא ותבקש ממני, אם תוסיף שורה בדו"ח, תגיד אם אתה מנהל חשבון עסקי או שתרשום את מספר החשבון או שלא תרשום את מספר החשבון, רק תרשום לי. אגב, מה שמבקשים בארצות הברית, הרי מה מבקשים בארצות הברית בפתק"א, מאזרחים זרים בדיווח, תכתוב לי מה הייתה היתרה המקסימלית בחשבון במהלך השנה. הם לא מבקשים יותר מזה. בחשבונות העו"ש, בחשבונות הזה. זה הדיווח שאתה צריך לדווח להם. תשאל, תבקש נתון כזה. א', אם אני אדווח לך שקר על זה, מה שנקרא, קיבלת מתנה. ב', תבוא אליי אחר כך ותגיד לי, תשמע לפי ההערכות שלי, עשיתי מחקר עומק וגיליתי שבחשבונות העסיקים במדינת ישראל מחזיקים חמישים מיליארד, ומדווחים לי בכל הדו"חות, וגיליתי ששם יש רק שלושים מיליארד. אז איפה נעלמו עשרים מיליארד. אז פה הייתי אומר, אוקיי.

ערן יעקב:

איך נדע?

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, נתון סטטיסטי. תוכל לבוא ולהגיד, כאן - - -

ערן יעקב:

הנה, אבל הבאתי לך. הבאתי לך נתון - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

אני אשר לך לקבל נתון סטטיסטי - - -

ערן יעקב:

כבוד היו"ר, אנחנו בסוף מביאים את מה שיש. אני חושב שדווקא ה-CRS, ואני חוזר על זה שוב, בסוף היה לך נתון שלא היה - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

הגר, נראה לי שאת תדברי כבר בפעם הבאה כי אנחנו צריכים לסיים את הישיבה להיום.

אלעזר שטרן:

אדוני, רק עוד מילה אחת.

היו"ר שמחה רוטמן:

שנייה, אני אמרתי, זה יהיה לישיבה הבאה, כי אנחנו כבר בזמן פציעות מבחינתי.

אלעזר שטרן:

אני הצעתי לבקש כמה נתונים שיובאו לוועדה.

היו"ר שמחה רוטמן:

אוקיי.

אלעזר שטרן:

אני אשלים עוד נקודה אחת.

היו"ר שמחה רוטמן:

אז אני פשוט הערתי ש-135(ב) בעיני פחות רלוונטי להשוואה. הוא רק עלול לבלבל אותנו.

אלעזר שטרן:

אני לא אתווכח, אני חושב שדבר נוסף שצריך, אני מניח שלא הוכן דו"ח RIA בממשלה על זה. כי ההצעה הזאת היא הצעה מ-2015. אבל, האם נערכו, האם יש לכם נתונים או הערכות, מה ההשלכות של כל הדבר הזה ברמה המספרית, מבחינת הרגולציה? זאת אומרת, מה העלויות, מה התשומות שכל הגופים הפיננסיים - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

זה מפיל על הבנקים?

אלעזר שטרן:

מצד אחד. מצד שני - - -

גלעד קריב (העבודה):

מה זאת אומרת דו"ח RIA? זו הצעת חוק חדשה.

אלעזר שטרן:

מצד אחד, ולעומת החלופה שאתה דיברת עליה, של לבקש מאותו, מכל בעל עסק, למסור את המידע הזה. זאת אומרת, יש שתי דרכים להשיג את המידע הזה. או לבקש מבעל העסק, או - - -

ערן יעקב:

אז בוא, בעולם - - -

אלעזר שטרן:

יש עלויות לזה ולזה.

ערן יעקב:

אתה צודק.

אלעזר שטרן:

שזה דבר שהממשלה, לפי חוק עקרונות ההסדרה, צריכה לעשות.

ערן יעקב:

שאלה טובה. שאלה מצוינת. המשמעות, אם אנחנו רוצים, וזה התחיל מחבר הכנסת קריב שהעלה את זה, שאמר שהוא חשוב שנכון אולי לחשוב על חובת דיווח כללית, או לחליפין, לחשוב על 1,200 נישומים שיגישו לנו, והם יפנו לבנק, ויביאו את הנתונים וישימו אותם. אל מול זה שבעולם מתקדם אנחנו אומרים להם, עזבו אנחנו משחררים אתכם מזה, כשמדובר בחשבונות עסקיים. נקבל את המידע, נצליב אותו עם המידע שאתם נתתם - - -

אלעזר שטרן:

אין בעיה. השאלה - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

אבל אתה לא תצליב אותו עם המידע שאתה נתת - - -

ערן יעקב:

שהם נתנו. בוודאי שכן.

היו"ר שמחה רוטמן:

אני אומר שאתה לא תצליב. למה אתה לא תצליב? כי אתה מעולם לא ביקשת ממני לדעת - - -

ערן יעקב:

לא, עם המידע שיש לך בדו"ח. רגע, אגע. אני אסביר. אני אסביר. מול המחזור. אתה דיווחת על מחזור.

היו"ר שמחה רוטמן:

רבתיי, סליחה. נניח שאני בעל מכולת, אוקיי? אני מקבל הכנסות במזומן. לא את כולן אני מפקיד בבנק.

אלעזר שטרן:

בדיוק. וזה בצורה תקינה. פחות מ-6,000 שקל.

היו"ר שמחה רוטמן:

אני מקבל כשת וכדין. כל ההכנסות שלי, כמעט, הן במזומן. אני לא חייב להפקיד את הכל בבנק. אני משלם לחלק מהספקים במזומן גם. כי אני בעל מכולת קטן, ולרוב הספקים שלי מותר לשלם במזומן. הכל מוצג בחשבוניות. אני מגיש לכם, שהמחזור שלי הוא שלושה מיליון שקלים. מצוין. מגיש לכם דו"ח חודשי, בהתאם לחובות, משלם עליו מקדמות מע"מ, הכל כשר וישר. בבנק אני מפקיד שקל וחצי. כי זה מה שנשאר לי אחרי הכל. ואתה יודע, את הרווחים אני בכלל לא מפקיד בחשבון העסקי שלי, אני מפקיד בחשבון הפרטי שלי, כדי לשלם מכרטיס האשראי על מה שקניתי. שנייה. זה מקרה א'. שנייה.

קריאה:

זה המקרה.

היו"ר שמחה רוטמן:

שנייה, זה מקרה א'. אם יקפוץ לך אי תאימות או לא יקפוץ לך אי תאימות, אני לא יודע. לא הבנתי מה הולך פה. זה מקרה א'. זה מקרה אחד. אבל מקרה שני, שיבוא ויגיד, אדוני, אני משקיע בעסק עכשיו ואני עכשיו בעסק פלוני שלי מרוויח, ברוך השם, טוב ויפה, ואני עכשיו פתחתי סטרט-אפ. ובעשרה, חודשיים, שלושה, או שנתיים או שלוש, הראשונות, העסק שלי רק מוציא כסף, ולא מכניס כמעט. בהכנסות אני מדווח לך אפס. בחשבון הבנק אני מעביר מחשבון ההשקעות שלי, כל חודש, בשביל לשלם משכורות, בשביל לשלם להשקעות, בשביל לשלם לספקים, אני מכניס לחשבון, ומשם אני מחלק את הצ'קים ומחלק את הכל. אתה תראה הכנסות בהיקף מאוד מאוד גדול בחשבון הבנק, אתה תראה אפס דיווח הכנסות בזה, ויקפוץ לך אי תאימות. ועכשיו, לעומת זאת, בואו, עכשיו יכול להיות שאתה תגיד לי, שמע, שמחה הכל בסדר, יקפוץ לי, אני אבדוק וארים אליו טלפון, ויגיד לי אני סטרט-אפ מה אתה רוצה. בסדר גמור. מצוין. הכל טוב ויפה. זה יכול להיות. אבל, בסופו של דבר, אתה קיבלת עכשיו, יצרת לי אירוע שנדלקתי אצלך באור אדום ברשות המיסים, למרות שאני הצדיק הכי גדול במדינה, ואני פועל הכל כדת וכדין. זה מקרה א'.

אחרי כל האירוע הזה, שעשינו את הדבר הזה, אם היית אומר לי, תשמע, המידע הזה הוא חשוב לי, אני רוצה שבעל העסק ידווח לי עליו בדיווח חצי שנתי או שנתי, מותר לך גם להמציא עכשיו דיווח חצי שנתי. כמו שאתה מבקש מהבנקים אתה גפם יכול לבקש ממני. הרי, אתה בכל מקרה אתה מבקש דיווחים מקוונים. תגיד, תכתוב לי כמה נכנס לך בחשבון הבנק, הבנק מוציא את זה, אישור יתרות שנתי, תעביר לי כמה יתרה בסוף רבעון, תחילת רבעון. תדווח לי על זה כי זה מידע שאכישוהו הוא נורא חשוב לי. ואז, נניח שתצליח לשכנע איזה יושב ראש וועדת חוקה לתת לך את הדבר הזה ככתבו וכלשונו, יום אחד, אז תוכל לזהות חוסר התאמות בין א' ל-ב'. אבל, אתה אפילו לא ביקשת את ה-א'.

אפרת ריץ:

אז רק שנייה, בדיוק בשביל הסיבות האלה. זה הרי לא סוף פסוק, החקיקה הראשית.

היו"ר שמחה רוטמן:

שם לפרוטוקול, ושלוש בסוף, כי אנחנו אומרים שלום לכולם.

אפרת ריץ:

אז אם זה מילות סיום אז בכלל ניקח את זה יותר ברצינות. אני עורכת דין אפרת ריץ, רשות המיסים. אני רוצה להגיד שדווקא בדיוק בשביל הדברים האלה, זה הרי לא סוף פסוק, החקיקה הראשית. אנחנו נתנו הסמכה בתקנות לפתור סוגים של לקוחות מסוימים. אם אנחנו נראה שאין רלוונטיות, אם יש מבחנים של גובה הכנסות או מבחנים אחרים - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

לא הבנתי. מה זה קשור? מה זה קשור לבנקים?

אלעזר שטרן:

מה שהיו"ר אמר לא קשור לרמת הכנסה.

אפרת ריץ:

אז שנייה, אני אסביר. דיברנו עכשיו, הסברת יושב הראש על סוגים של לקוחות, שזה יכול אולי להתאים, או סוגים של חשבונות.

היו"ר שמחה רוטמן:

אבל את ביקשת עכשיו - - -

אפרת ריץ:

זה בדיוק המכשיר. המנגנון לפתור סוגים של לקוחות.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא הבנתי. לבנקים? שעכשיו הבנק ידע אם אני סטרט-אפ שעכשיו "יוניקורן" או לא "יוניקורן"? מאיפה הבאת את זה?

אלעזר שטרן:

הסמכות הזאת לא רלוונטית לדוגמאות שהיו"ר נתן. אין להן שום קשר.

היו"ר שמחה רוטמן:

אם אני מוגדר חשבון עסקי, אתם תקבלו את הדיווח? א, לא רוצה שתקבלו את הדיווח, ב', אם זה פרט המידע שבאמצעות הדיווח הייתם מגלים אותי כשקרן יום אחד, הייתי אומר נו מילא, מבין את ההיגיון. אתם לא ביקשתם את המידע הזה אף פעם, כשר וישר. עכשיו, זה לא שכואב לכם לבקש אותו ממני. אתם מבקשים ממני מלא שדות בדו"ח השנתי. אז תבקשו אותו, אם הוא חשוב לכם. אם הוא לא חשוב לכם, אל תבקשו אותו גם מהבנק. האירוע שאתם מבקשים פרט מידע שהוא בכלל לא מופיע אצלכם בדיווחים, לא מתכתב עם הדיווחים החודשיים או הדו-חודשיים, או השנתיים, של הנישום - - -

אלעזר שטרן:

שוב, גם מה העלויות של לבקש מנישום להביא אישור, להיכנס לאזור האישי שלו ולהוציא אישור, לעומת להקים משטר דיווחים חדש עם מערכת רגולציה שלמה, על הגופים הפיננסיים?

ערן יעקב:

לא יודע. זה לא נשמע. אני חושב שהיום - - -

אלעזר שטרן:

לא, השאלה אם עשיתם את ההערכה? יש לכם הערכה של זה? של העלויות העצומות שיש לזה? של כל הגופים הפיננסיים, אל מול העלויות של בן אדם שמוציא אישור.

היו"ר שמחה רוטמן:

קיצר, שאלות לפעם הבאה, והדיון הבא יהיה מן הסתם, אני אעשה אותו מראש קצת יותר ארוך, כי זה באמת הרבה נושאים ויש הרבה דוברים וזה מעניין הרבה מאוד אנשים. אז נעשה אותו מראש, שזה יהיה דיון של לפחות ארבע שעות.

איל קופמן:

זה גם לא יספיק.

היו"ר שמחה רוטמן:

זה גם לא יספיק. אבל אני אומר, שלא נתחיל ונגמור באותה שנייה.

קריאה:

אדוני יושב הראש, ההצעה הזאת היא טובה רק למי שמגיש דו"חות, מי שכבר נמצא ברשת. הרי, המטרה שלנו היא להרחיב את הרשת, להגיע לאלה שלא נמצאים. אז ההצעה שיושב הראש הציע, היא לא תעזור לנו פה.

היו"ר שמחה רוטמן:

אז אוקיי, אז בואו נדבר על זה בהמשך. אנחנו צריכים לסיים את הדיון להיום. אני אומר, חבל, אני לא רוצה לתת לדבר ואז לעמוד עם סטופרים. אני רוצה שהיא תדבר יותר באריכות. מצטער, אלה פשוט לוחות הזמנים. רבותיי, אנחנו נעשה על זה דיוני המשך. קודם כל, שאלה ראשונה, האם נעשה RIA, ככל ונעשה RIA, האם בכוונתכם לעשות RIA.

ערן יעקב:

לא, אין חובה עלינו לעשות RIA.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא אמרתי אם יש חובה.

ערן יעקב:

אנחנו לא עושים RIA. רשויות מס בעולם בכלל לא עושות RIA.

היו"ר שמחה רוטמן:

אין, אתה החרגת אותנו. אתה ספציפית החרגת אותנו. אני, אישית זוכר, אני צעקתי על זה. שנייה, מאחר ויש לי זיכרון טוב, ישבו פה אנשים, אני רק מזכיר לך שאני ישבתי פה ואני אמרתי שיש שני גופים שהחליטו להחריג את עצמם מהגוף הרגולטורי הנחמד שלך. ההון והשלטון. ההון, שזה משרד האוצר, והשלטון שזה משרד המשפטים.

גלעד קריב (העבודה):

לא, שינינו להם את העניין. הגופים הפיננסיים שינינו.

היו"ר שמחה רוטמן:

לא, לא.

גלעד קריב (העבודה):

כן, כן. הכנסנו שם.

אלעזר שטרן:

אבל, השאלה היא, גם אם זה לא RIA רשמית, השאלה אם באמת - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

השאלה אם עשיתם איזושהי עלות.

אלעזר שטרן:

איזושהי הערכת עלויות. מה ההשלכות של זה?

היו"ר שמחה רוטמן:

ואם לא עשיתם עלות, אנחנו נבקש מכם לשמוע, ונבקש מגופים מעוניינים, אלה שנמצאים פה, אלה שצופים בנו, שחושבים שהם יודעים לתת את ההערכה לגבי עצמם. אם מדובר בלשכת רואי חשבון, שיודעים את העלות, איגוד הבנקים וכמה זה עולה לבנקים. אז בבקשה, תכינו תשובות לשאלות האלה. מי שרוצה להגיד, להביא אותן - - -

ערן יעקב:

אבל, רק שיעשו את זה ביחס למשמעות. כמו שאתה אמרת, ואני מבין, שאם אתה צריך להגיש את זה בדו"ח, כל 1,200, לשים את כל היתרה ואת כל זה.

היו"ר שמחה רוטמן:

אין בעיה. רק ששם, אגב, הרבה יותר הגיוני מה שהציעה עורכת הדין, אפרת ריץ, שם הרבה יותר הגיוני. אתה תוכל לבוא ולהגיד, אדוני, מי שמדווח לי, יש לו פחות - - -

ערן יעקב:

לא בטוח. בעיקר הגביר את העלויות של הדו"חות. זה יותר טוב לרואי החשבון, לא בטוח שזה יהיה טוב ללקוחות.

היו"ר שמחה רוטמן:

בסדר גמור, אוקיי. אז אני אומר, זה אחד. RIA, או הערכות דומות לRIA - - -

יצחק אברהם:

אדוני יושב הראש, לגבי RIA, אנחנו לא, אני מייצג את בתי ההשקעות, ויש פה שאלה גדולה של התכולה. גם רשות לניירות ערך יושבת פה, ונראה שהגדרת התכולה הייתה שגויה גם. לא רק RIA. לפי שמבקשים הערכה, צריך לראות אם בכלל התכוונו להחיל את זה.

היו"ר שמחה רוטמן:

אני עשיתי טעות פה. אני עשיתי אחרון ראשון, וראשון אחרון. RIA זה הדבר האחרון שדיברנו עליו. הדבר הראשון שדיברנו עליו, זה מוסדות.

אלעזר שטרן:

על מי זה אמור לחול? יש פה שתי שאלות. על מי זה חל? לפי ההגדרה שלכם. כמה גופים. מה שהוא העלה זה שאלה אחרת. האם כל מי שאתם ופסים ברשת פה, הוא בכלל רלוונטי להגדרות שאתם בעצמכם מייצרים. חלק מהגופים הפיננסיים האלה הם לא גופים שבכלל מנהלים חשבון בשביל לקוח. אלה שתי שאלות שונות.

יצחק אברהם:

ולא רק זה. יש גם גופים שכבר נותנים דיווחים, ומבקשים פה דיווחים כפולים ומשולשים, ואני מכיר גם את היכולות של רשות המיסים. לא יכולים לעשות את הפילוח בין החשבונות.

היו"ר שמחה רוטמן:

ולצורך העניין, אם אני עושה כמו, האם זה משנה כשאני עוסק מורשה, בקרן השתלמות? אני עצמאי בקרן השתלמות. אני גוף פיננסי, שעכשיו צריך לדווח לך כמה יש לי בקרן השתלמות. ביתרות. למה מי מת? לא יודע. הוא מדווח לך בכל מקרה. לא יודע. זה נדרש? זה רלוונטי? זה עוזר לך? זה מידע שמעניין

מישהו? אני אומר, צריך לעשות פה אפיונים שהם הרבה יותר בסיסיים. אני מקבל מאוד את אמירתו ש היועץ המשפטי של הוועדה, לא הוצגו בצורה מסודרת. אז באמת כדאי להכין איזשהו נייר קצת יותר מקיף. סוגי החשבונות, הרציונלים שבכל אחד מהם. למשל, גופי השקעות וכדומה, אני לא רואה את הטעם בזה, למרות שפנסיות וביטוחי חיים וכדומה. לא רואה את המנגנון שזה מחייב את זה. אז דיברנו על הגופים החלים. דיברנו על RIA ודומיו. דיברנו על שימוש במידע.

אלעזר שטרן:

לא, גם כמה חשבונות עסקיים? על מי זה? יש הערכה של כמה חשבונות עסקיים?

היו"ר שמחה רוטמן:

טוב, זה תלוי בשאלה של מה מגדירים כגוף פיננסי.

אלעזר שטרן:

זו גם שאלה.

היו"ר שמחה רוטמן:

מן הסתם. אז זה הצד השני של השאלה הראשונה. וכן אני אשמח, בהמשך לקצת פינג-פונג שעשינו עכשיו, בואו ותסבירו לי איך המידע הזה רלוונטי להתכתב ולבדיקה של המידע שיש לכם ממקורות אחרים. כי, כאמור, לכאורה, זה לא מידע שאתם מבקשים לטובת הצלבה.

אלעזר שטרן:

אדוני, אני מציע גם שיזמינו, אני מניח שיזמינו, אבל לנסות לשכנע את לשכת רואי החשבון להגיע. כי בדיון ב-2015, הדברים שאדוני אומר, עלו, והיו הסגות של רואי החשבון, על הקשר - - -

היו"ר שמחה רוטמן:

הם נרשמו לדעתי. אפילו גם שלחו איזה דף או משהו.

אלעזר שטרן:

משהו מאוד כללי.

היו"ר שמחה רוטמן:

בסדר. שיגיעו. בקיצור, תם ולא נשלם, אבל לדעתי תם ולא התחיל. אז באמת כדאי פה לעשות, ואנחנו נתאם זמן ישיבה נוסף עם שיעורי בית יותר מקיפים, בסדר? תודה רבה לכל הנוכחים. אנחנו נשלח, כמובן, הודעות. חודש טוב ולהתראות. הישיבה הזו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 17:57.